

Jiří Kalousek

Jiří Lapáček

*Staršíky čít
detektivní příběhy*

ALBATROS

Jmeno: p. h.
Objednavka: 91728

Nasledujici text vznikl za prispeni editora, grafika, sazece, korektora a mnoha dalsich. Vsichni vam spolecne s autorem dekujeme za zakoupeni teto knihy.

Pokud jste se k textu dostali bez zaplacení a kniha se vám líbila, podporte prosím vznik publikace zakoupením jedné kopie na www.eReading.cz.

ALBATROS

Ostannikoy s'it
detektiva Likoy

ALBATROS

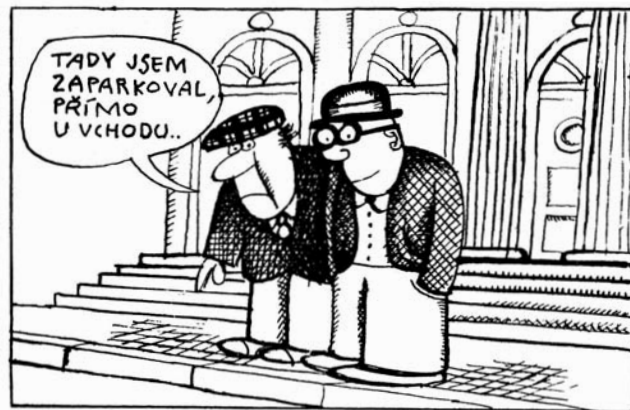
Illustrations © Jiří Kalousek – heir, 2012
Script © Jiří Lapáček – heir, 1971–1986, renewed 2012
Selection & commentary © Ondřej Müller, 2012

ISBN 978-80-00-02858-3

JAK TO S KRÁDEŽÍ AUTA BYLO DOOPRAVDY?

Jednoho dne za mnou přišel udýchaný pán. Rozčileně mi vyprávěl, co se mu přihodilo.

Došli jsme na místo činu, k městskému divadlu. Znova jsem si nechal vše vysvětlit.

Rozčilený pán mi podrobně popsal průběh své pondělní návštěvy divadla.

Pojišťovna však rozčilenému pánovi nic nezaplatila, protože...

Jak detektiv Štika došel k závěru, že pojišťovna nic platit nebude?

KTERÝ Z MUŽŮ ODCIZIL VZÁCNOU SOŠKU?

Jedním ze svých známých jsem byl pozván na malý domácí karneval.

...jednoho z nich jsem viděl, jak cosi strká do kapsy. Pak však zhaslo světlo, nastal menší zmatek...

Než se závada odstranila, řada hostů odešla. Mezi nimi i tři Indiáni. Pozval jsem si je však druhý den k sobě.

Přišli velmi ochotně, ale byli velmi překvapení, když jsem jim řekl, že znám pachatele včerejší krádeže.

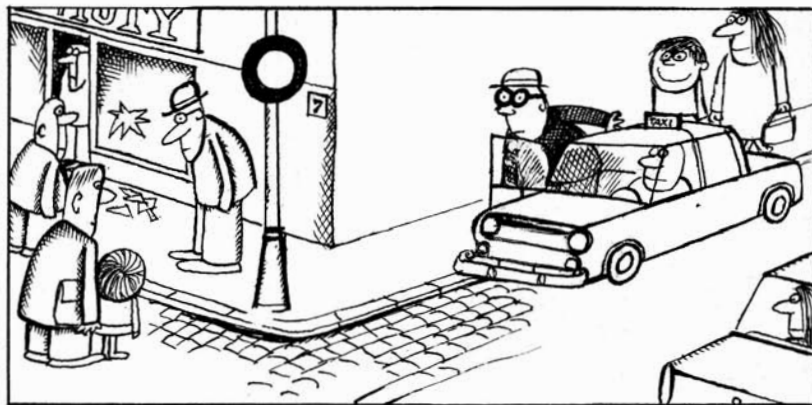
Jak detektiv Štika vypátral pachatele?

JAK DOŠLO KE KRÁDEŽI KLENOTŮ?

Jednoho dne – bylo to právě před polednem – mi byla hlášena krádež klenotů.

Trochu jsem se zdržel, protože jsem musel kousek cesty jít pěšky.

Vedoucí obchodu mi podrobně vyprávěl, jak ke krádeži došlo.

Číslo ani značku auta si nepamatoval. Prý velmi rychle odjelo.

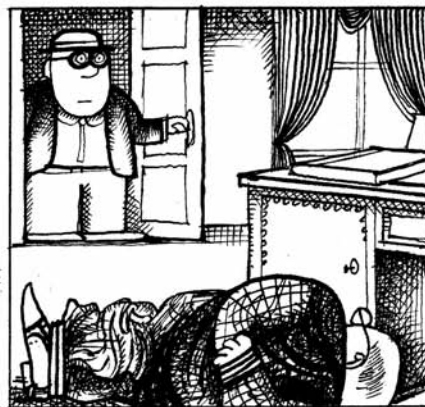
Policista, který sledoval provoz v okolí křižovatky, prohlásil, že vše probíhalo zcela normálně.

A jak na to mohl detektiv Štika přijít?

Můj rozhovor s ředitelem spořitelny byl náhle přerušen... slyšel jsem jen jaké si úpění.

Rychle jsem se dostavil do jeho kanceláře. Byl v bezvědomí a spoután.

K spoutání ředitelových rukou použil pachatel pravděpodobně svůj pásek.

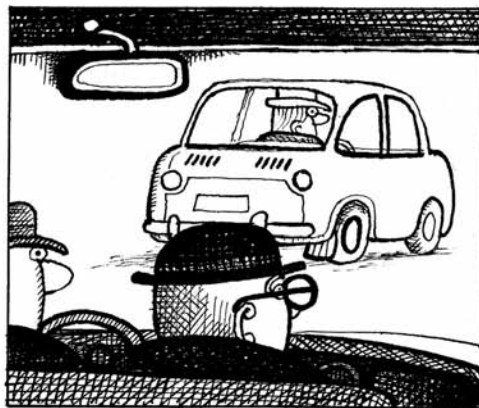
Pachatelem byl zřejmě někdo ze zaměstnanců spořitelny.

Prošel jsem všechny kanceláře. Mou pozornost upoutal pracovník, který...

KDO UPOTAL POZORNOST DETEKTIVA ŠTIKY A ČÍM?

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML?

Byli jsme na stopě skupině pašeráků různých cenných předmětů, zejména zlata.

Zajeli jsme k sledovanému vozidlu a vydali jsme se za jeho řidičem. Předpokládali jsme, že někam odváží pašované předměty.

Sledovali jsme ho velmi dlouho. Nebylo to však nic příjemného, protože začalo hustě pršet.

Asi za hodinu se muž vracel zpět k svému autu, aniž se s někým setkal.

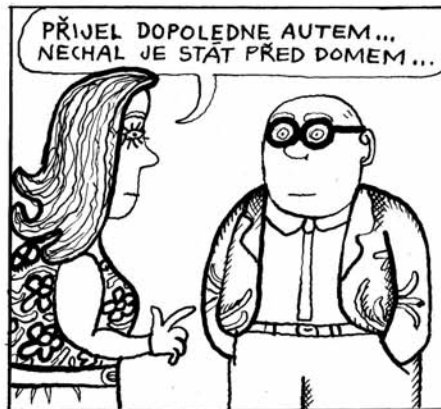
Byla to záhada. Stačil mi však jediný pohled a vše bylo jasné. Naletěli jsme mu, ale přece jsem ho usvědčil.

Co mu pomohlo odhalit pašeráka?

Jednomu vězni se podařilo uprchnout z věznice. Předpokládal jsem, že nejprve půjde ke své manželce.

V sedmáct hodin jsem došel k jeho domku. Ulice byly ještě mokré, protože pršelo celé odpoledne. Děšť ustal teprve před čtvrthodinou.

Vyptával jsem se jeho ženy, co o něm ví. Přiznala, že byl doma a vymáhal na ní peníze.

Vytkl jsem jí, že jeho příchod neoznámila policii. Vymlouvala se, že neměla možnost.

Znovu jsem se šel podívat na silnici před domkem. Poznal jsem, že žena lhala.

**PODLE ČEHO
DETEKTIV
ŠTIKA POZNAL,
ŽE ŽENA
LHALA?**

KTERÉHO ZE TŘÍ MUŽŮ DETEKTIV ŠTIKA USVĚDČIL?

Na hranicích byl chycen muž, který měl u sebe fotografie špiónážního charakteru.

Šel jsem si prohlédnout továrnu, jejíž zařízení bylo ofotografováno.

Všechny budovy byly vzdáleny více než sto metrů od drátěného plotu.

Pozval jsem si k výslechu tři muže, kteří byli zadrženi v blízkosti továrny s fotoaparátem.

Nikdo z nich nepřiznal, že fotografoval továrnu. Jednoho jsem však snadno usvědčil.

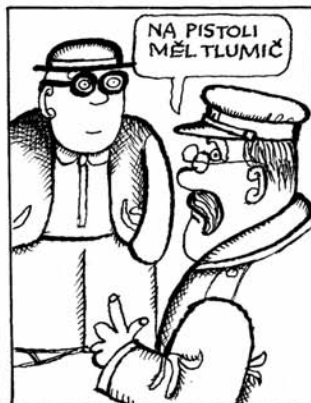
V národopisném muzeu jsem vyšetřoval krádež vzácné sošky.

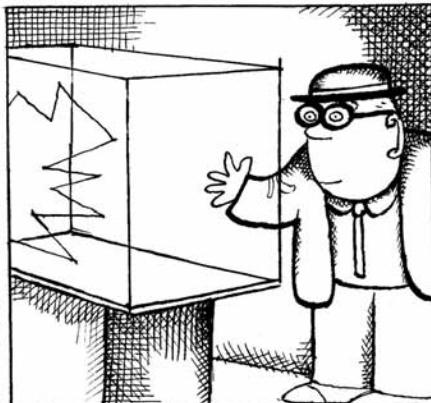
Ke krádeži došlo v noci a noční hlídač mi ochotně vylíčil všechny podrobnosti.

Vyprávěl, že lupič, který byl ozbrojen pistolí, ho napřed důkladně spoutal...

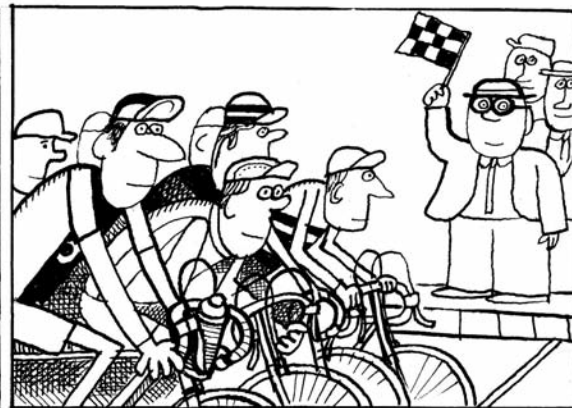
...a pak prostřelil sklo vitríny. Vzal sošku, strčil ji do plátěného pytle a zmizel.

Znovu jsem si prohlédl vitrínu a poznal jsem, že hlídač nemluví pravdu.

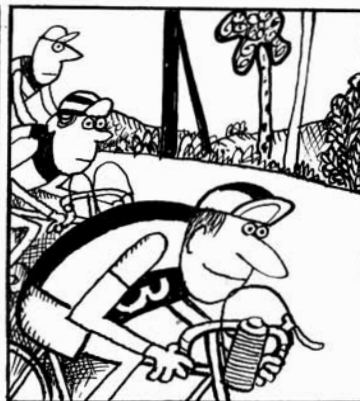
**PODLE ČEHO
DETEKTIV
ŠTIKA POZNAL,
ŽE SE HO HLÍ-
DAČ SNAŽIL
OKLAMAT?**

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA POVŠIML?

Byl jsem požádán, abych odstartoval cyklistické závody. O domluvě dvojčat, bratří Novákových, Josefa a Karla, jsem ovšem nevěděl.

Závod se jel na dvanáct okruhů a v desátém kole měl Karel nenápadně vystřídat Josefa.

Záměna se jim povedla a Karel se vydal s čerstvými silami do závěrečných kol závodu.

Brzy se dostal do čela závodu a o jeho konečném vítězství nebylo pochyb.

Z prvního místa se však dlouho neradoval. Všiml jsem si jedné maličkosti, která odhalila podvod.

Vyšetřoval jsem nehodu motocyklisty. Sanitka ho v bezvědomí odvezla do nemocnice.

Od havárie uplynulo pouze několik minut, a tak viník nemohl být daleko.

Byla zadržena tři auta, která měla různě poškozenou karoserii.

Druhý automobilista vysvětlil odřeniny na karoserii neopatrnou jízdou své manželky.

Třetí automobilista, který se právě vracel z dovolené, uvedl, že vozidlo poškodil před několika týdny.

**KTERÝ
Z ŘIDIČŮ
SE PODÍLEL
NA HAVÁRII
MOTOCYK-
LISTY?
A PROČ?**

CO UPOUTALO POZORNOST DETEKTIVA ŠTIKY?

Na místo lesního požáru jsem se dostavil, když ještě část lesa doutnala.

Původce požáru jsem hledal mezi lidmi, kteří se v době jeho vzniku pohybovali v blízkosti sena.

Turista vypověděl, že zápalky s sebou nenosí, protože je nepotřebuje.

Zálibou dalšího muže byly různé zajímavosti z říše rostlin.

Všiml jsem si u jednoho z mužů určité maličkosti, která objasnila vznik požáru.

V hotelu Slunce došlo v podvečer k ošklivému přepadení jednoho hosta.

Bylo zřejmé, že pachatelem musí být někdo z lidí bydících v hotelu.

Začal jsem ihned s výslechem podezřelých. Pan Zdeněk byl v kavárně.

Pana Václava jsem zastihl v jeho pokoji, kde se oblékal k večeři.

Pan František byl velmi udiven. Tvrdil, že se právě vrátil z procházky.

**KOHO ZE TŘÍ
PODEZŘE-
LÝCH OZNA-
ČIL ŠTIKA ZA
MOŽNÉHO
PACHATELE
A PROČ?**

CO PŘISPĚLO K ODHALENÍ PACHATELE?

Vyšetřoval jsem krádež důležitých dokumentů. Ředitel závodu mi ukázal místo, kam dokumenty ztratily se v noci po odchodu zaměstnanců. včera položil. Bylo to velmi blízko okna.

Vyslechl jsem nejdřív nočního hlídače. Neviděl ani neslyšel nic podezřelého.

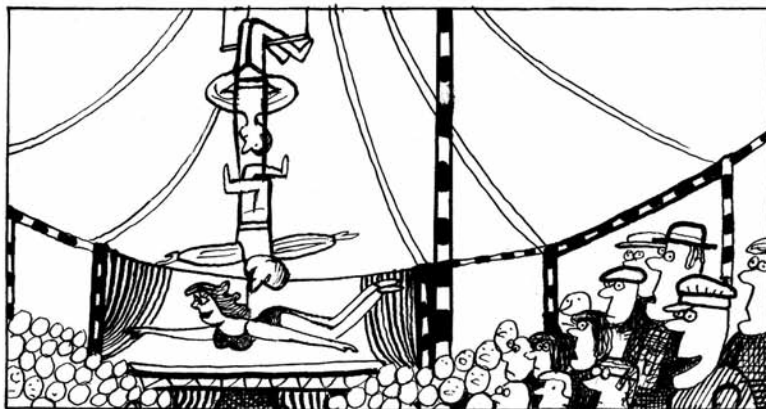
Pak jsem hovořil s jednotlivými zaměstnanci v jejich kancelářích. Zdálo se, že nikdo nemá...

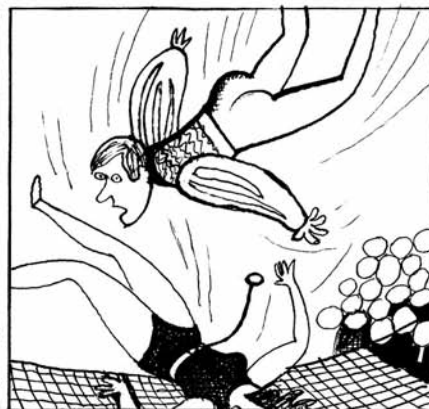
...s krádeží nic společného. Ale několik maličkostí mi pomohlo odhalit pachatele.

Čeho si detektiv Štika všiml?

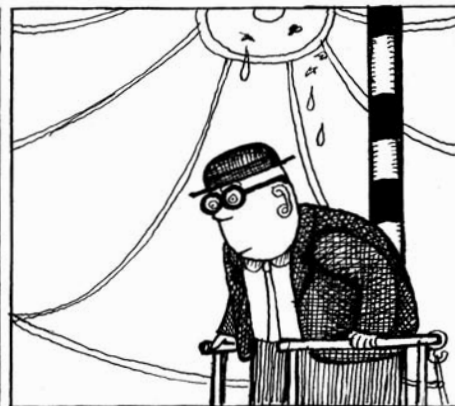

Umění artistů na visuté hrazdě se denně obdivoval vyprodaný cirkus.

Při jednom představení však došlo k nehodě – přetrhl se popruh, na němž artista držel své partnery.

JAK URČIL DETEKTIV ŠTIKA PŘÍČINU NEHODY?

Měl jsem zjistit, zda šlo o nešťastnou náhodu, nebo zlý úmysl.

Popruh zůstal po produkci na horní plošince, která také byla nástupištem ke všem cvikům.

Vylezl jsem nahoru po provazovém žebříku. Důkladně jsem si vše prohlédl a našel jsem příčinu nehody.

Pan Karel vykradl obchod s potravinami a věděl, že jsme mu na stopě. Chtěl si opatřit věrohodné alibi.

Těsně před našim příchodem se schoval na zahradě a jeho žena nám vyprávěla domluvenou lež.

A skutečně: pan Karel se vrátil. On i jeho žena předstírali, že se již dlouho neviděli.

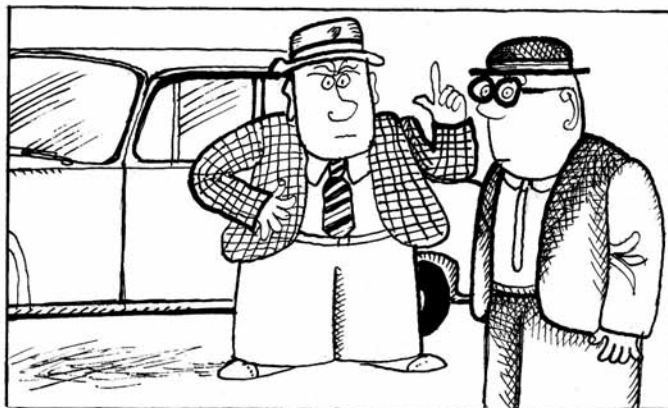

Jejich setkání bylo skutečně dojemné. Sehráli to báječně.

Herecký výkon pana Karla i jeho ženy Květy byl bez chyby, ale ze lži je usvědčil...

KDO A ČÍM USVĚDČIL PANA KARLA A JEHO ŽENU ZE LŽI?

KTERÝ ZE TŘÍ MUŽŮ OHROZIL ŽIVOT ŘIDIČE?

Vyšetřoval jsem případ, při kterém došlo k ohrožení života řidiče střelnou zbraní.

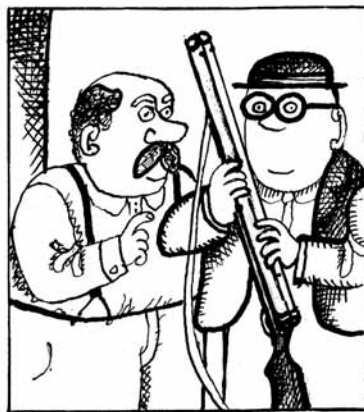
Majitel mi ukazoval jednotlivé zásahy. Bylo jich asi deset.

Podezřelými se stali tři muži, kteří bydleli v okolí. Pan Robert mi ukázal svou zbraň.

Pan Božetěch měl doma také zbraň. Pušku starou asi dvě stě let.

Vášni pana Ferdinanda byly podzimní hony na zajíce. Jeho brokovnice byla pečlivě udržována.

Jak to detektiv Štika poznal?

Měl jsem podezření, že vždy, když na delší dobu opustím kancelář, přehrabuje se někdo v mých věcech.

Potřeboval jsem mít hmatatelný důkaz. Svému kolegovi jsem řekl, že celé dopoledne budu pryč.

Z telefonní budky jsem ho ještě ujistil, že přijde dokonce až večer.

Asi po dvou hodinách jsem se však náhle vrátil. Ptal jsem se svého kolegy, zda byl někdo v mé kanceláři.

Ujistil mě, že tam nikdo nevešel. Poznám jsem však, že lže. Usvědčilo ho...

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEHO KOLEGA LHAL?

DETEKTIV ŠTIKA SE ZAMYSLEL NAD PO- ZNATKY, KTERÉ ZÍSKAL,

V kanceláři velkého kožešnictví, která byla přímo nad prodejnou, se v noci ztratily z nedobytné pokladny všechny peníze.

Vedoucí prodejny tvrdil, že kromě něho nikdo heslo neznal.

Obešel jsem všechny sousední domy a obchody. Začal jsem v nedaleké garáži.

Potom jsem navštívil fotografa, který měl ateliér přímo proti kožešnictví.

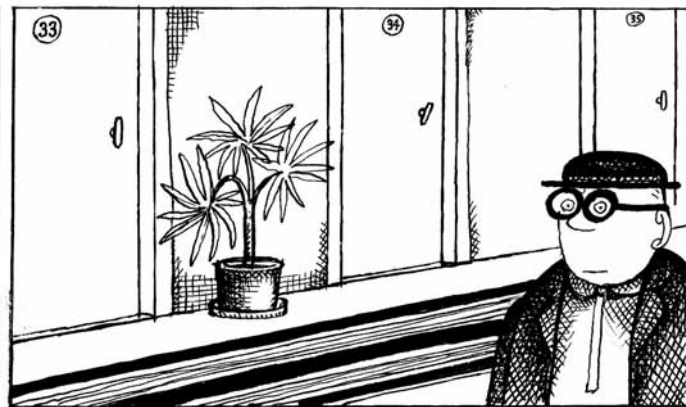
Podíval jsem se také do zámečnictví, kde jsem dlouho rozmouval s několika zaměstnanci.

A JAKO PACHATELE OZNAČIL... KOHO?

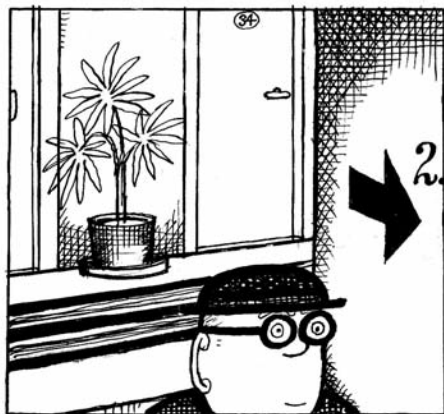
ŘEŠENÍ: Pokladnu vyloupil fotograf, který pomocí teleobjektivu na fotoaparátu snadno přečetl číselné heslo. 62. příběh detektiva Štíky, Ohníček č. 14, 25. březen 1974, ročník XXIV, s. 27

Byl jsem poslán do hotelu, kde došlo k několika menším krádežím.

V noci jsem obcházel jednotlivá poschodí, ale všude byl klid.

Z třetího poschodí jsem sešel do druhého, kde jsem hlídkoval asi hodinu.

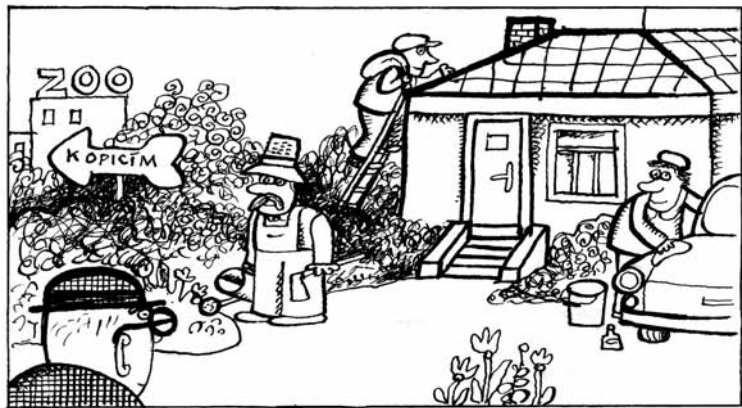

Když začalo svítat, vracel jsem se do svého pokoje... bez výsledku.

V duchu jsem ještě jednou procházel jednotlivá poschodí... a tu jsem si uvědomil, ve kterém pokoji bydlel pachatel.

**VE KTERÉM
POKOJI
BYDLEL
PACHATEL
A CO NA TO
DETEKTIVA
ŠTIKU UPO-
ZORNILO?**

Tento příběh je trochu exotický, ale málem skončil tragicky. Šel jsem navštívit do zoo svého přítele Karla.

Chystal jsem se zaklepat na dveře, když se ozval výstřel. Otevřel jsem...

V místnosti jsem našel svého přítele Karla, který právě zastřelil jedovatého chřestýše. Záhadou bylo...

...jak se had dostal do místnosti, když okna a dveře byly zavřeny. Vyslechl jsem všechny Karlovy pomocníky.

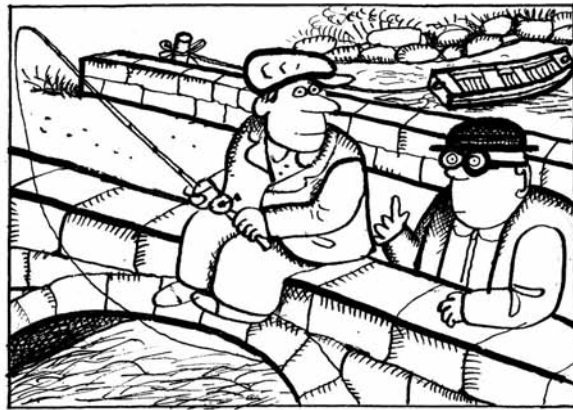

Připomněl jsem si také, v jakých situacích jsem je viděl, když jsem přicházel k domku, kde pracoval Karel.

KUDY SE DOSTAL HAD DO MÍSTNOSTI?

JAKÉ CHYBY SE DOPUSTIL NEZNÁMÝ RYBÁŘ?

Při jedné ze svých procházek jsem zaslechl volání o pomoc. Nalezl jsem zraněnou ženu, která vyprávěla...

...že ji neznámý muž udeřil do hlavy a odcizil jí kabelku. Pachatel nemohl být daleko.

Poblíž místa činu byla říčka, přes kterou vedl kamenný most. Seděl na něm rybář.

Tvrdil, že tam již hodinu chytá ryby. Nic neslyšel a ani nikoho neviděl.

Trochu jsem se však nad jeho rybařením zamyslel. Dopustil se totiž chyby, která mi pomohla usvědčit ho z loupežného přepadení.

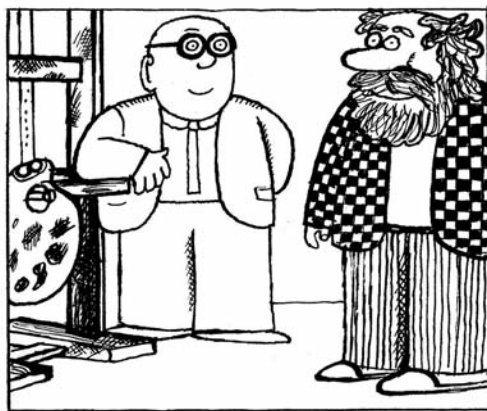

Před časem jsem vyšetřoval zajímavý případ. Dostal se mi do rukou obraz – padělek, který byl prodán jako originál.

Padělatelem musel být velmi zručný malíř. Podezřelým byl pan Bonifác, který byl pro podobnou činnost již dvakrát trestán.

Navštívil jsem ho v bytě, kde měl také malý ateliér. Samozřejmě, že vše popíral.

Tvrdil, že už tři měsíce neměl štětec a barvy v ruce. Prý měl zlomenou pravou ruku.

Když jsem se vrátil do kanceláře, objevil jsem něco, co svědčilo o tom, že pan Bonifác lhal.

**CO OBJEVIL
DETEKTIV
ŠTIKA PŘI
PŘÍCHODU
DO SVÉ
KANCELÁŘE?**

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika se v ateliéru pana Bonifáce umazal od barev. Nebylo tedy pravda, že malíř již tři měsíce nemaloval.

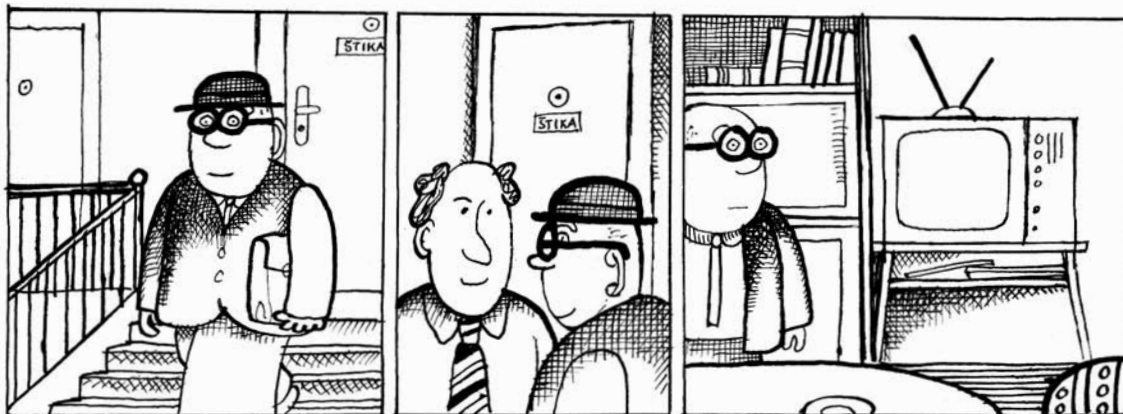
69. příběh detektiva Štíky, Ohníček č. 21, 10. července 1974, ročník XXIV, s. 27

ČEHO SI VŠIML DETEKTIV ŠTIKA VE SVÉM POKOJI?

Již delší dobu jsem pozoroval, že v době mé nepřítomnosti někdo cizí navštěvuje můj pokoj.

Požádal jsem svého souseda, aby mi pomohl zjistit neznámého návštěvníka.

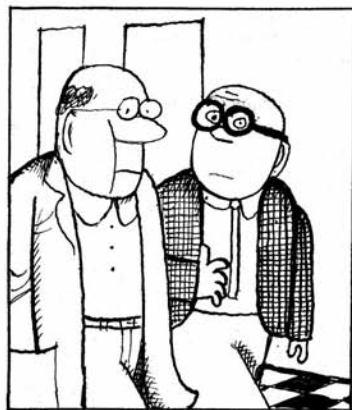
Slíbil mi, že dá na můj byt pozor. Bydlel vedle mne, a tak mohl dobře sledovat, co se děje kolem mých dveří.

Když jsem se večer vrátil domů, soused mi radostně oznamoval, že vše bylo v pořádku.

Poznal jsem však, že někdo cizí opět navštívil můj byt. Soused lhal, protože tím neznámým návštěvníkem byl on.

Co se v něm
změnilo?

KTERÉHO ZE TŘÍ MUŽŮ DETEKTIV ŠTIKA ZADRŽEL?

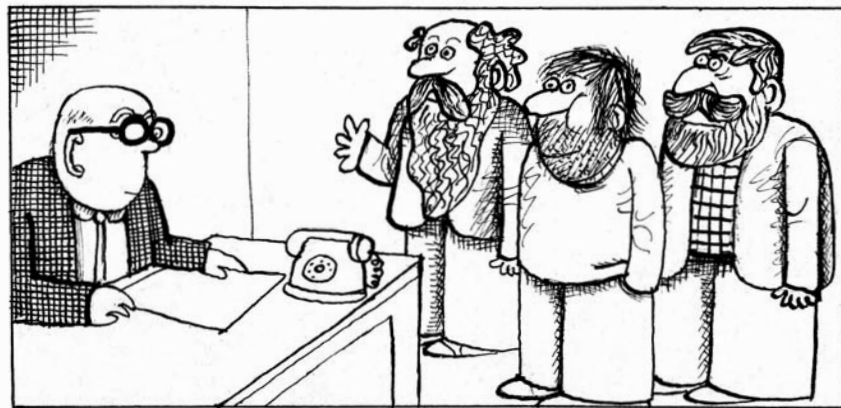
Do nemocnice byla dopravena velmi těžce zraněná žena. Šlo zřejmě o loupežné přepadení.

Nebylo ji však možno vyslechnout, protože byla v hlubokém bezvědomí.

Při převozu do nemocnice však lékaři dosti přesně popsala pachatele. „Byl zarostlý!“

Na základě tohoto popisu byli zadrženi tři muži, které jsem ihned vyslechl.

Znovu jsem se zamyslel nad slovy, kterými žena popsala útočníka. Ano, byl to ten, který...

Které slovo zraněné ženy pachatele usvědčilo?

JAK DETEKTIV ŠTIKA VYŘEŠIL PŘÍPAD ZTRACENÉ PENĚŽENKY?

Se zájmem jsem přihlížel fotbalovému utkání dorostenců Slavoje s Meteorem.

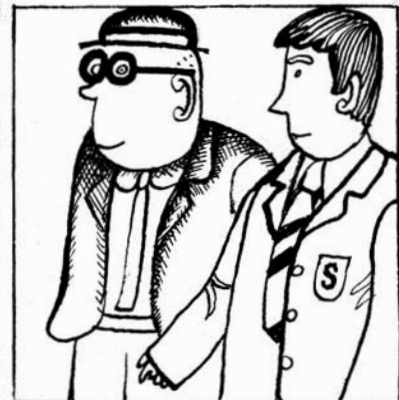
Po zápase jsem hráče Slavoje doprovázel do šatny. Chtěl jsem jim blahopřát k vítězství.

V šatně jsem byl svědkem nepříjemné události. Jednomu z hráčů, Karlovi, se ztratila peněženka.

Chlapci již byli převlečeni. Všichni měli stejné kalhoty i sako s odznakem klubu.

Důkladně jsem se rozhlédl a Karel dostal svou peněženku zpět.

**PODLE ČEHO
DETEKTIV
ŠTIKA URČIL
VINÍKA
NEHODY?
Řidiči na autě
chyběla ještě
jedna důležitá
věc – která?**

Na silnici došlo k menší nehodě. Protože u ní nebyli svědci, bylo obtížné ihned určit, kdo ji zavinil.

Cyklista měl zničené kolo a rozčileně vše sváděl na řidiče auta...

...který prý jej neopatrnou jízdou srazil do příkopu a způsobil mu zranění.

Řidič auta tvrdil, že ve zpětném zrcátku jasně viděl, jak cyklista narazil na patník a spadl z kola.

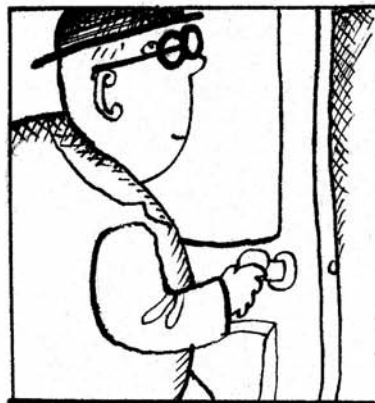

Případ byl jasný. Nehodu zavinil řidič a ve své výpovědi lhal.

ŘEŠENÍ: Řidič lhal, když tvrdil, že viděl cyklistu ve zpětném zrcátku. Nemohl nic vidět, protože průhled autem byl zakryt bednami. Chybělo mu také zpětné zrcátko na levé straně auta.

Ohníček č. 21–22, červenec 1976, ročník XXVI, s. 21

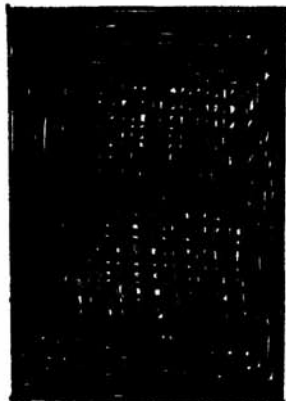
PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA URČIL PACHATELE?

Tento případ jsem vyšetřoval při jedné ze svých cest vlakem.

Cesta příjemně ubíhala a většina cestujících si ji krátila četbou novin nebo knih.

Asi po hodině jízdy jsme projížděli dlouhým tunelem. Průvodčí zapomněl rozsvítit světla...

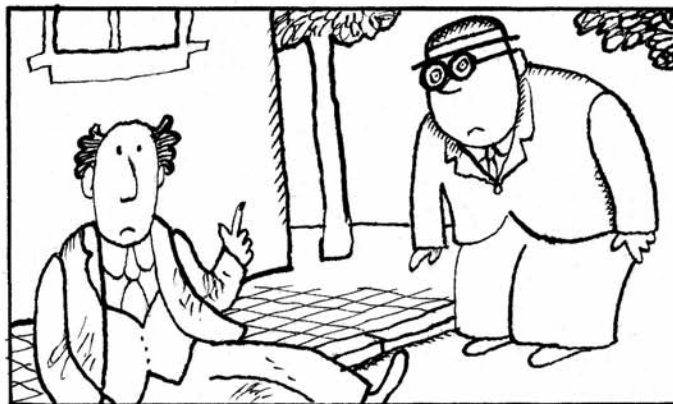

A při výjezdu z tunelu se ozvalo zoufalé volání jedné cestující. Při jízdě tunelem jí byla odcizena brož.

Samozřejmě, že každý tvrdil, že o ničem neví. Pachatele jsem však snadno odhalil.

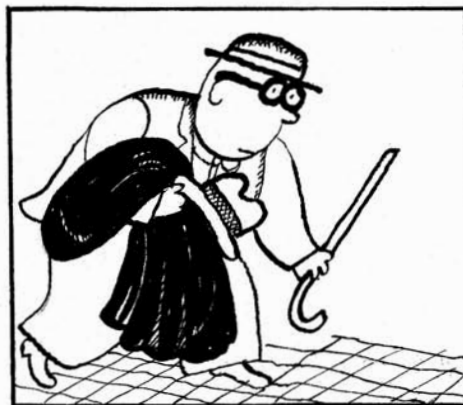
KTERÉHO MUŽE USVĚDČIL DETEKTIV ŠTIKA JAKO PACHATELE LOUPEŽNÉHO PŘEPADENÍ?

Při jedné své pochůzce jsem zaslechl volání o pomoc. Volal muž, který byl surově přepaden a okraden.

Z jeho výpovědi jsem se dozvěděl, že útočník, který ho udeřil holí, měl černý kabát, brýle a na hlavě klobouk.

Tyto věci jsem také postupně našel. Dovedly mě k hostinci, kde se pachatel pravděpodobně skryl.

Zastihl jsem tam pět mužů. Dobře jsem si je prohlédl a jednoho z nich jsem usvědčil jako pachatele. Byl to muž, který...

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika postupoval vylučovací metodou. Pachatel nemohl být muž, který měl brýle, ani muž s holí, v klobouku či v plášti. Byl jím muž s cigaretou.

Ohléděk č. 23–24, srpen 1976, ročník XXVI., s. 21

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML V KUCHYNI?

Ve městě byla vykradena samoobsluha. Měl jsem podezření, že to udělal muž, kterému říkali „Labužník“.

Jeho zvykem bylo, že ukradené věci vždy ukrýval u některého ze svých známých, a tak jsem k nim postupně zašel.

Navštívil jsem také paní Alžbětu, která samozřejmě tvrdila, že „Labužníka“ už řadu měsíců neviděla.

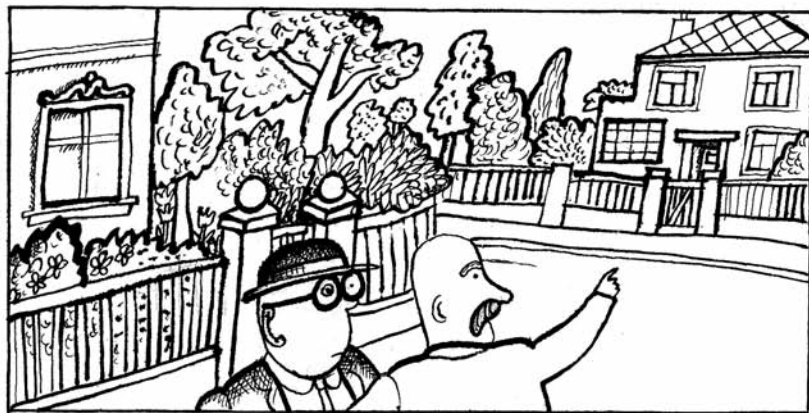

Když se vrátila, tak jsem jí řekl, že bych se rád podíval, co dobrého vaří.

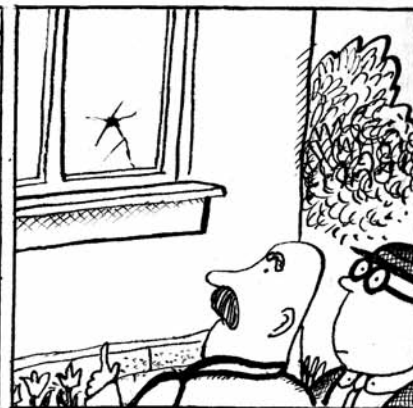

Šel jsem s ní do kuchyně a všiml jsem si jedné věci, která mě přesvědčila, že paní Alžběta „Labužníka“ očekávala.

KDO STŘÍLEL A PODLE ČEHO TO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL?

Byl jsem pozván k panu Petrovi, který ohlásil, že po něm někdo střílel z pistole.

Střela vletla do jeho bytu oknem. Pan Petr označil jako pachatele pana Pavla, který bydlel přímo proti němu.

Od pana Petra jsem tedy odešel k panu Pavlovi, abych si s ním pohovořil.

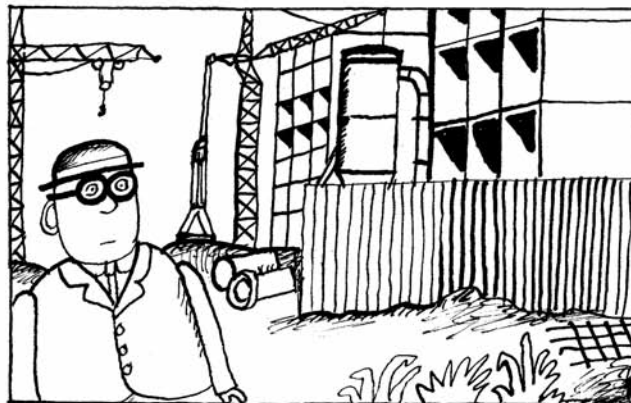

Ten mi rozčileně vykládal, že to byl pan Petr, kdo po něm vystřelil, a ukazoval mi prostřelené okno. Pozorně jsem si prohlédl byt pana Pavla a brzy mi bylo jasné, odkud se střílelo.

ŘEŠENÍ: Vystřelil pan Pavel. Čistil svou pistolí, a protože zanedbal nutná bezpečnostní opatření, došlo k nečekanému výstřelu. Kdyby střílel pan Petr; střela by prolétla nejen oknem pana Pavla, ale i sklem jeho knihovny, která stála přímo proti oknu.

Ohniček č. 6, listopad 1976, ročník XXVII., s. 29

KOHO ODHALIL DETEKTIV ŠTIKA JAKO PACHATELE KRÁDEŽÍ? Podle čeho poznal, že nikdy jako zedník nepracoval?

Již několik týdnů jsme hledali neznámého darebáka. Ve dne pravděpodobně pracoval na některé z větších staveb a v noci se vydával na lup.

Obcházel jsem proto jedno stanoviště za druhým a ptal jsem se zde po nových pracovnících. Na stavbě sídliště v Č. přijali před měsícem tři brigádníky – zedníky.

Šel jsem se za nimi podívat na jejich pracoviště. První pracoval na úpravě výkopu pro kanalizaci.

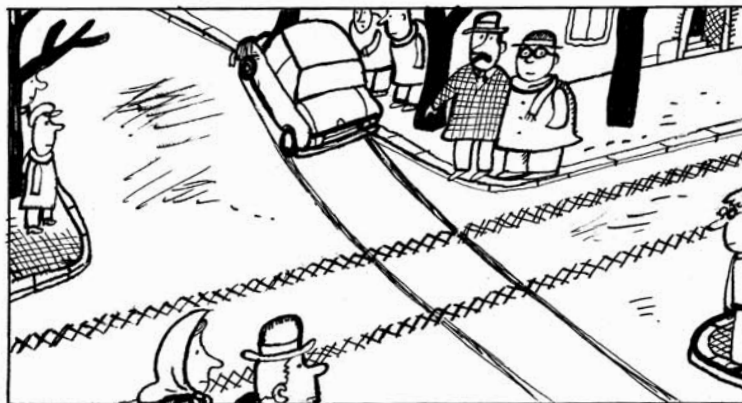

Druhý muž měl plné ruce práce s přípravou většího množství sádky. Se zájmem jsem je pozoroval.

Třetí vyzdíval příčku budoucího domu. Jednoho z těchto tří mužů jsem usvědčil jako pachatele krádeží.

KDO BYL SKUTEČNÝM VINÍKEM NEHODY? Jak jej detektiv Štika usvědčil?

Byl jsem zavolán k dopravní nehodě. Stala se na křižovatce dvou silnic. Řidič zůstal naštěstí nezraněn.

Vysvětloval mi, že se musel prudce vyhnout nákladnímu autu, které mu vjelo do cesty.

Podle stop pneumatik jsme našli nákladní auto v nedaleké ulici, jeho řidič však popíral jakoukoli vinu na nehodě.

Tvrdil, že křižovatku projížděl již po havárii.

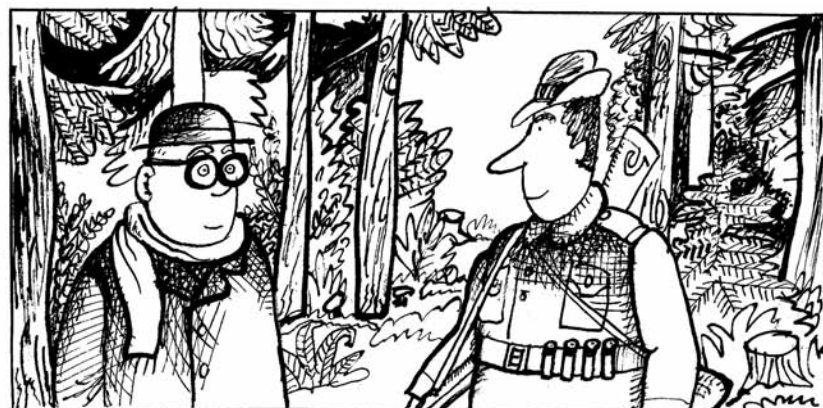
Kdo byl viníkem, jsem poznal již na křižovatce. Usvědčovaly ho především stopy pneumatik obou vozů.

ŘEŠENÍ: Podle stop pneumatik Štika poznal, že jako první vjel do křižovatky osobní vůz. V případě, že by byly u křižovatky oba vozy najednou, měl podle pravidel silničního provozu přednost v jízdě nákladní vůz (řidič osobního vozu jej měl po pravé ruce).
Ohníček č. 10, leden 1977, ročník XXVII., s.29

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN JAROSLAV NESTRĚILEL?

Ve své práci se setkávám nejen se zločinci, ale i s lháři. Tak například pan Jaroslav...

Jednou na podzim jsem ho potkal na lesní cestě. Tvrdil, že jde střílet zajíce.

Za chvíli jsem spatřil dalšího muže. Ve vsi o něm říkali, že je to pytlák, který chytá zajíce do drátěných ok.

Asi po dvou hodinách jsem znovu mluvil s panem Jaroslavem. Ukazoval mi svůj úlovek.

Všiml jsem si však jedné maličkosti... a řekl jsem mu otevřeně, že lže. Zajíce nestřelil, ale pravděpodobně koupil od pytláka.

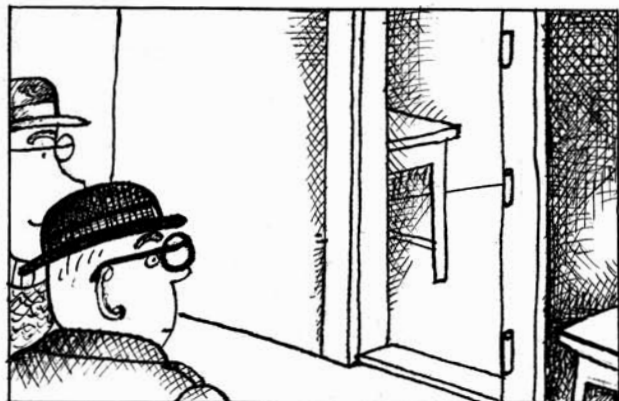
PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN MAKOVIČKA LŽE?

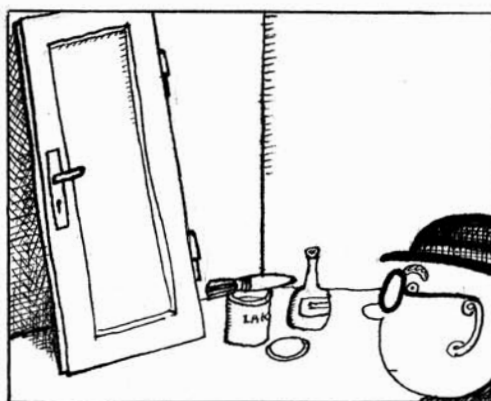
Rozhodl jsem se, že si koupím menší domek na venkově. Jedna z nabídek, kterou jsem dostal, byla od pana Makovičky.

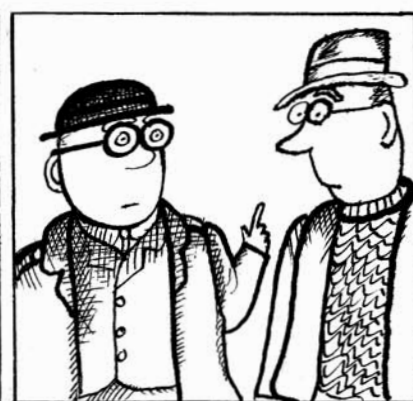
Chtěl jsem v domku strávit dovolenou, a proto mne mrzelo, že ještě neteče voda.

Také jedny dveře chyběly. Pan Makovička tvrdil, že je vysadil, aby je mohl ve vedlejší místnosti natřít.

A skutečně. Dveře tam byly opřeny o zed' a u nich byla plechovka s barvou a štětec.

Poznal jsem však, že pan Makovička lže. Řekl jsem mu to a domek nekoupil, protože jsem v jeho sliby neměl důvěru.

ŘEŠENÍ: Pan Makovička tvrdil, že chybějící dveře bude právě natírat. Detektiv Štika si všiml, že závesy na dveřích jsou rozmístěny zcela jinak než ty, které byly na rámu dveří.

Omhíček č. 16, duben 1977, ročník XXVII., s. 29

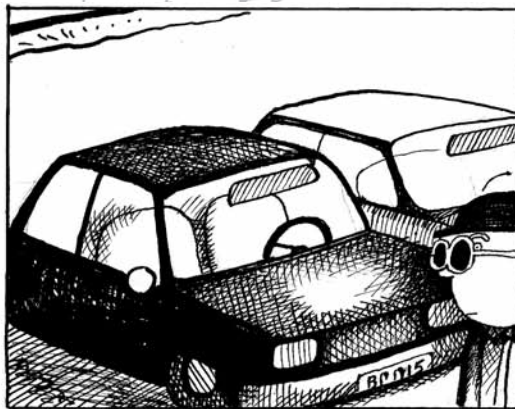
NA ZÁKLADĚ ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE ŘIDIČ LŽE?

V obci Lhota byla v poledne spáchána krádež. Pachatel odjel v černém automobilu směrem k obci Brod.

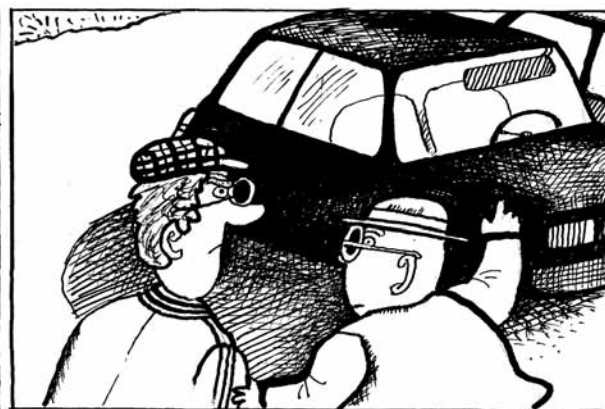
Vydal jsem se také tímto směrem. Protože byl teplý letní den, zastavil jsem se u motorestu, abych se občerstvil.

Před motorestem stál černý vůz. Jeho motor byl ještě teplý. Dobře jsem si automobil prohlédl, všiml jsem si každé maličkosti.

...a v restauraci jsem vyhledal jeho majitele. Ten tvrdil, že jede z Brodu do Lhoty a že v motorestu se zastavil, aby se trochu napil.

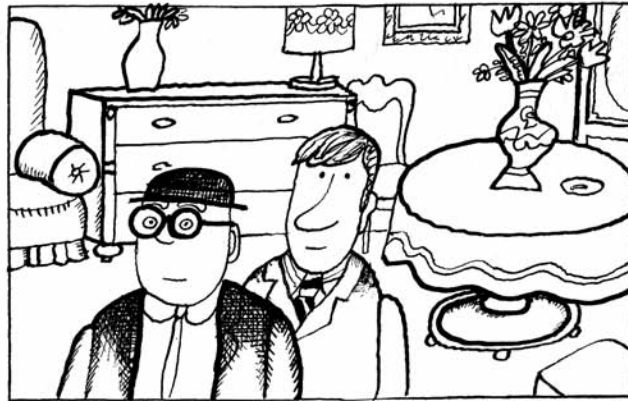
Požádal jsem ho, aby šel se mnou ke svému vozu, kde jsem mu dokázal, že lže. Nepřijel z Brodu, ale také ze Lhoty.

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML?

Kdo přepadl pana Bílého?

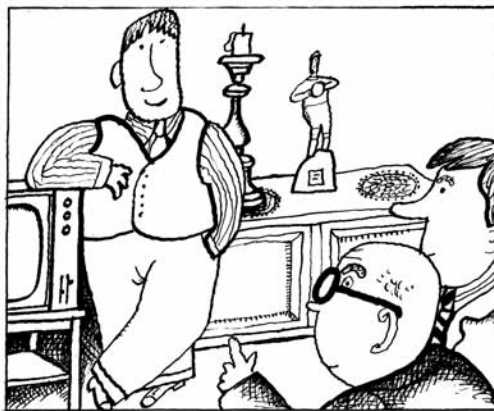
Pan Bílý byl v sobotu večer přepaden neznámým pachatelem. Nalezli jsme ho v bezvědomí u dveří jeho bytu.

Zločinec byl zřejmě při svém činu někým vyrušen a ve zmatku uprchl. Zdálo se, že z bytu se nic cenného neztratilo.

Nejdříve jsem navštívil sousedy pana Bílého. Pan Modrý prohlásil, že o ničem neví, protože tři dny má chřipku a leží v posteli.

Pan Černý vypověděl, že celý sobotní večer strávil u televize. Sledoval přenos fotbalového utkání a nic podezřelého neslyšel.

Pan Zelený měl hosty, kteří mu potvrdili, že byl celý sobotní večer doma. V bytě jednoho ze tří sousedů pana Bílého jsem si však všiml něčeho, co jej usvědčovalo z násilného činu.

REŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že na skřínce pana Černého chybí jeden z dvojice svícňů. Byl to právě ten, kterým byl omráčen pan Bílý.

Ohníček č. 23-24, srpen 1977, ročník XXVII., s. 54

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML? A jak usvědčil pana Alfonse z vloupání?

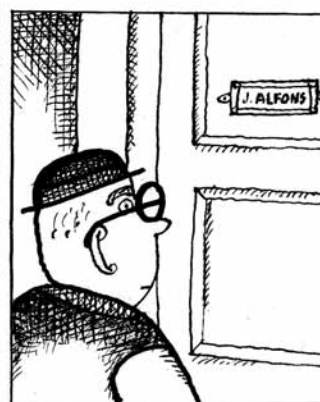
Vyšetřoval jsem vloupání do obchodu s obuví na jedné z hlavních tříd města.

Ke krádeži došlo v noci a z pokladny byla odcizena větší částka peněz.

Pachatel si také zkoušel některé druhy bot. Svědčil o tom nepořádek v prodejně.

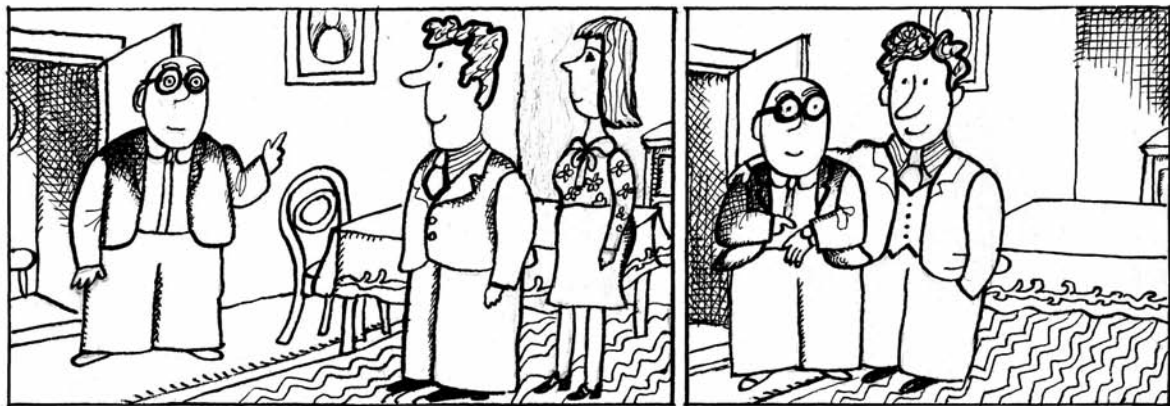

Mezi podezřelé z tohoto vloupání patřil také pan Alfons. Zašel jsem k němu do bytu.

Tvrdil, že celou noc nebyl doma. Při prohlídce bytu jsem si však všiml jedné maličkosti...

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE MANŽELKA PANA KARLA LHALA?

Jednou odpoledne ve dvě hodiny jsem požádal svého souseda pana Karla, aby mi ihned ověřil, zda je doma pan Robert.

Cesta k Robertovi trvala asi hodinu, a tak jsem předpokládal, že pan Karel bude do čtyř hodin zpět. Ale asi ve tři hodiny...

...mi Karel z domova telefonoval, že k Robertovi šla jeho žena.

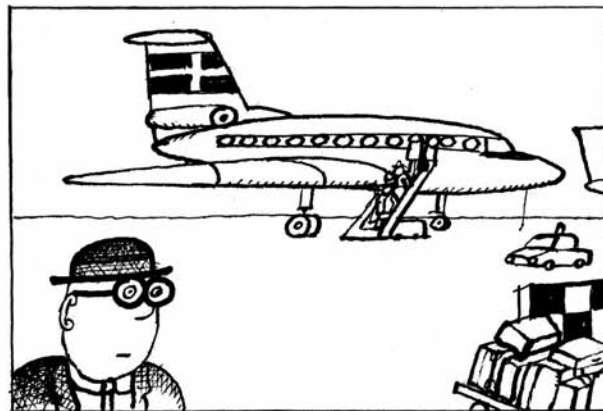
Když jsem ve čtyři hodiny přišel domů, žena pana Karla právě přicházela...

...a okamžitě sdělovala, že Robert nebyl doma. Poznám jsem však, že u něho vůbec nebyla.

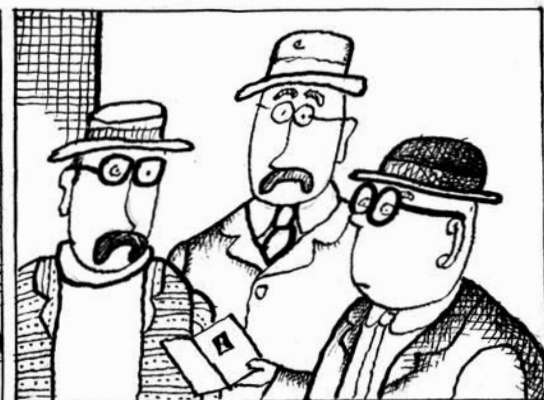
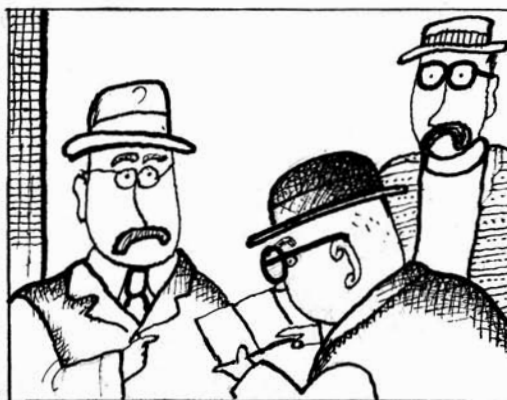
ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že manželka pana Karla má naoculované vlasy. Místo u pana Roberta byla u kadeřníka.
Ohníček č. 3, říjen 1977, ročník XXVIII., s. 19

KTERÉHO Z MUŽŮ DETEKTIV ŠTIKA ZADRŽEL? Jak poznal, že jeho pas je falešný?

Dostal jsem pokyn, abych při příletu letadla z Kodaně zadržel jednoho muže, který cestoval na falešný pas.

Jeho přesný popis jsem znal: menší, obtloustlý, s brýlemi, dlouhým nosem a zakrouceným knírem.

Tomuto popisu však odpovídali dva muži. Který z nich byl ten pravý?

Požádal jsem oba o pasy, abych si ověřil jejich totožnost. První prohlásil, že je Jan Volf, narozený 31. dubna 1946.

Druhý se představil jako Josef Kos, narozený 14. května 1947. Jednomu z nich jsem již pas nevrátil. Byl padělaný...

ČÍ NEOPATR- TRNOST POŽÁR ZPŮSOBILA? Kde oheň vznikl?

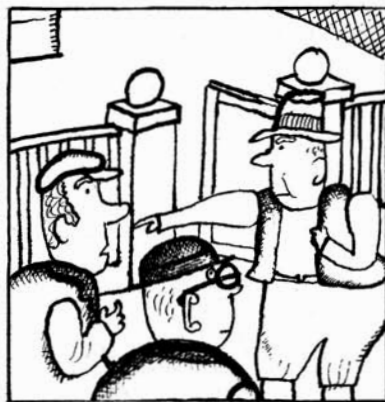
V obci, kde jsem byl letos na dovolené,
vypukl požár...

...který zachvátil dva domky. Díky pohotovému zásahu
požárníků byl však oheň rychle uhašen.

Majitel levého domku tvrdil, že vinen
je jeho soused. Vypaloval prý trávu,
a tak vznikl požár.

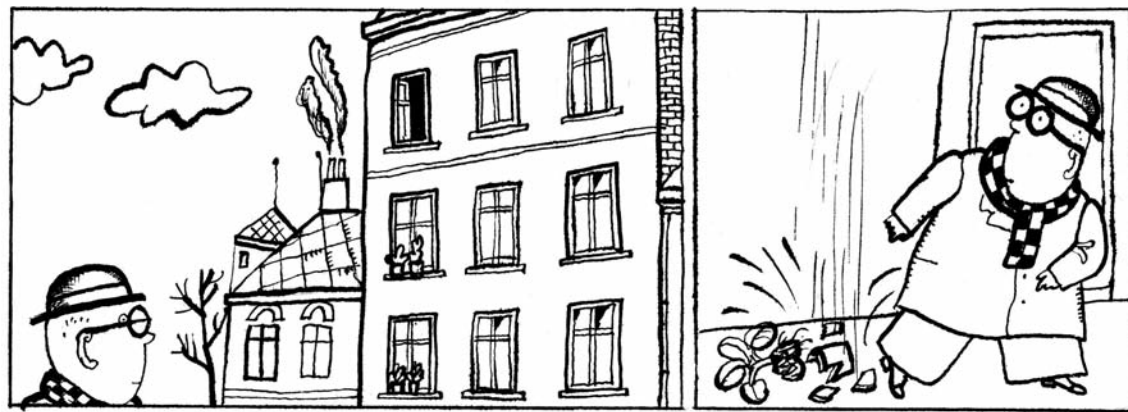
Majitel pravého domku naopak
tvrdil, že oheň vznikl nejprve
u souseda, který páčil smetí
a staré haraburdí.

Dobře jsem se na oba domky podíval a bylo mi jasné,
že požár zavinila neopatrnost majitele...

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že vtr vane zleva doprava. Znamenalo to,
že požár zavinil majitel levého domku.
Ohniček č. 7, prosinec 1977, ročník XXVIII., s. 19

ODKUD KVĚTINÁČ SPADL? Kdo a jak jej shodil?

Šel jsem za panem Karlem, protože byl podezřelý z jedné krádeže. V okamžiku, kdy jsem byl u domu, kde bydlel...

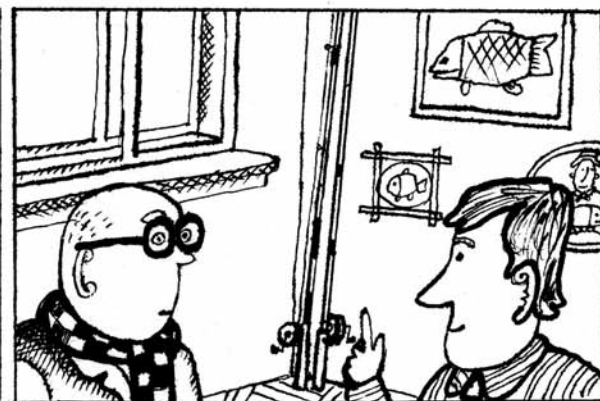
...dopadl vedle mě kořenáč s kytkou. Samozřejmě, že jsem hned navštívil všechny nájemníky, abych zjistil, odkud spadl.

Žena v prvním poschodí tvrdila, že jí žádná květina nechybí. Právě je zalévala.

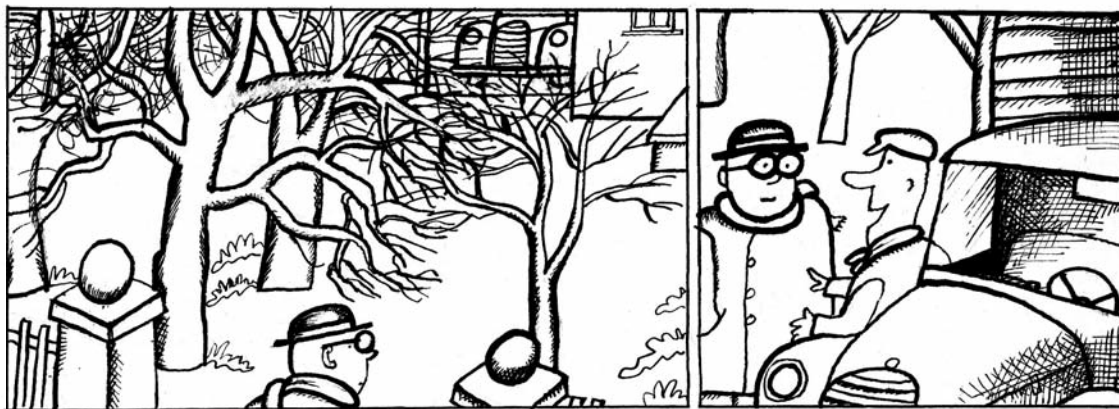

Muž ve druhém poschodí se právě holil a přesvědčoval mne, že u okna vůbec nebyl.

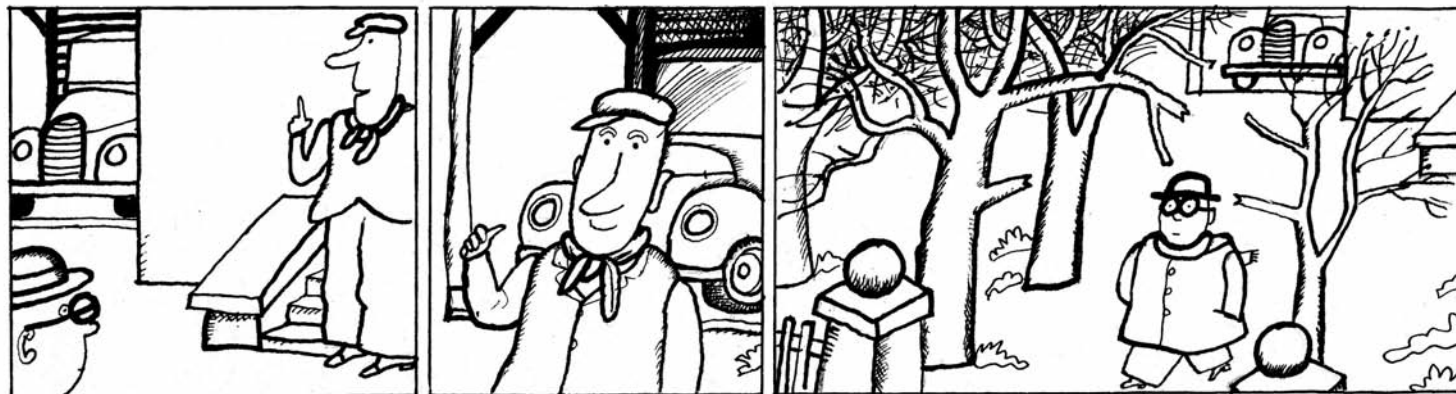
Pan Karel, který měl byt ve třetím poschodí, prohlášoval, že za oknem žádné květiny nikdy neměl a že o ničem neví.

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML A CO USVĚD- ČOVALO KARLA K. ZE LŽI?

Šel jsem za Karlem K., který byl před krátkým časem propuštěn z vězení. Chtěl jsem vědět, jak nyní žije.

U domku, kde bydlel, byl na konci zahrady dřevěný přístřešek. Stálo v něm staré nákladní auto. Karel K. tvrdil, že je nepojízdné.

Asi za čtrnáct dní jsem se za Karlem K. vypravil znovu. Nedaleko obce, kde bydlel, byl totiž vykraden sklad nábytku a lupiči svou kořist odvezli nákladním autem...

Karel K. tvrdil, že s krádeží nemá nic společného, že s autem vůbec nevyjel.

Když jsem opouštěl jeho zahradu, všiml jsem si něčeho, co ukazovalo, že Karel K. zřejmě lhal.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml polámaných větví podél cesty. Způsobilo to zřejmě auto, kterým Karel K. vyjížděl ze zahrady.
Ohníček č. 11, únor 1978, ročník XXVIII., s. 19

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML?

V kavárně Beta jsem se setkal s Petrem L., známým „odborníkem“ na krádeže v klenotnictvích.

Kavárna Beta byla daleko od bydliště Petra L., ale velmi blízko velkého klenotnictví na hlavní třídě.

Druhý den po tomto setkání jsem obdržel zprávu, že právě z tohoto obchodu s klenoty bylo uloupeno větší množství cenných předmětů.

Šel jsem za Petrem L. do jeho bytu, abych si s ním pohovořil o tom, co dělal v noci.

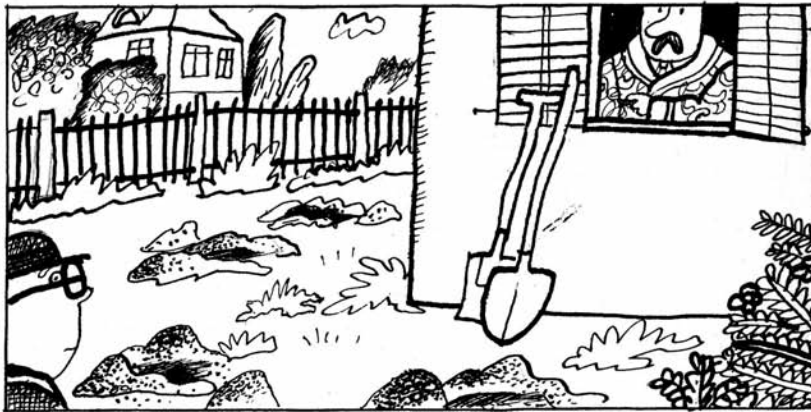

Tvrdil, že s krádeží nemá nic společného. Všiml jsem si však...

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN ADAM LHAL?

Volal mě pan Adam, abych k němu rychle přišel. Prý mu někdo v noci na zahradě vykopal všechny mladé stromky.

Když jsem vešel do zahrady, viděl jsem po stromcích jen prázdné jámy.

Pan Adam mi vyprávěl, že když se ráno probudil, otevřel okenice a hned uviděl tu spoušť.

Ubezpečoval mě, že ještě vůbec nevyšel ven, aby nezničil stopy. Tvrdil, že to určitě udělal jeho soused.

Protože jsem si zahradu dobře prohlédl, poznal jsem, že pan Adam lže. Řekl jsem mu, že stromky vykopal sám, aby mohl pomlouvat svého souseda.

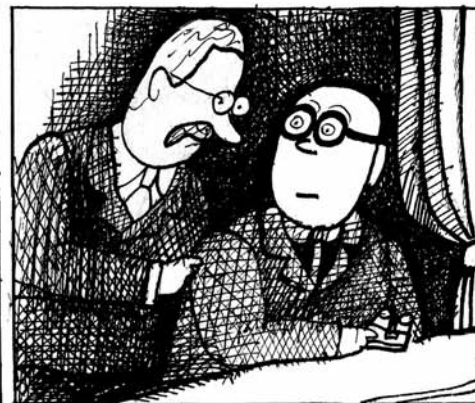
ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že krumpáč a lopaty jsou opřeny o otevřené okenice. Pan Adam totiž ráno vůbec okenice neotvíral, ale v noci, když stromky vykopal, o ně opřel nářadí.

Ohniček č. 16, duben 1978, ročník XXVIII., s. 19

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, KDO JE PACHATELEM KRÁDEŽE?

Byl jsem v městském divadle na premiéře historické hry. Velmi se mi líbila. O přestávce však za mnou přišel...

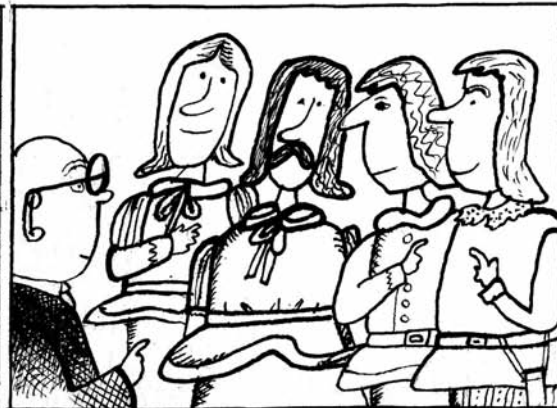
...rozčilený ředitel divadla a vedl mě do šatny paní Olgy, která v dramatu hrála hlavní roli.

Neznámý pachatel násilím otevřel skříňku, kde měla uloženy své klenoty, a všechny je odcizil.

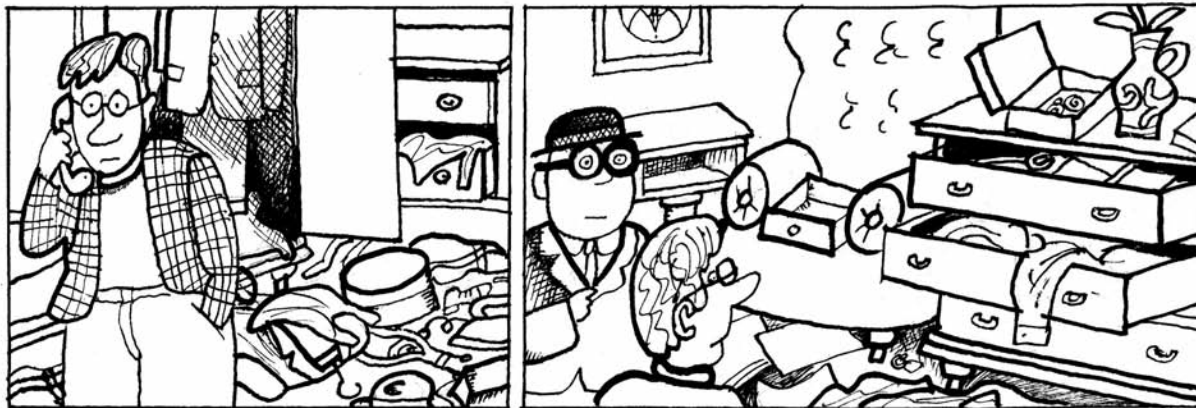

Se zájmem jsem po přestávce přihlížel dalšímu pokračování hry. Po jejím skončení jsem se sešel se všemi herci.

Každý tvrdil a dokazoval, že o přestávce odpočíval ve své šatně. Jeden z nich však lhal. Byl to pachatel krádeže...

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML?

Pan Vrána se v neděli kvečeru vrátil ze své chaty domů a zjistil, že byl vykraden. Zatelefonoval mi...

...a když jsem k němu přišel, tak mi ukazoval, jak zloděj řádl v jeho bytě.

Vše nasvědčovalo tomu, že pachatelem mohl být Karel B. Rozhodl jsem se, že za ním ihned zajdu.

Zastihl jsem ho právě u večere. Přesvědčoval mě, že s vloupáním nemá nic společného.

Všiml jsem si však jedné maličkosti, která dosvědčovala, že byt pana Vrány pravděpodobně „navštívil“.

R E Š E N Í : Detektiv Štika si všiml, že na stole u Karla B. byla lahev stejné značky vína jako ve skřínce u pana Vrány. Ohníček č. 20, červen 1978, ročník XXVIII., s. 19

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN BEDŘICH LHAL?

Obdržel jsem několik hlášení o tom, že se mezi lidmi objevily falešné lístky na filmový festival.

Jedním z podezřelých byl pan Bedřich, který byl již za podobnou věc několikrát trestán. Zastihl jsem ho...

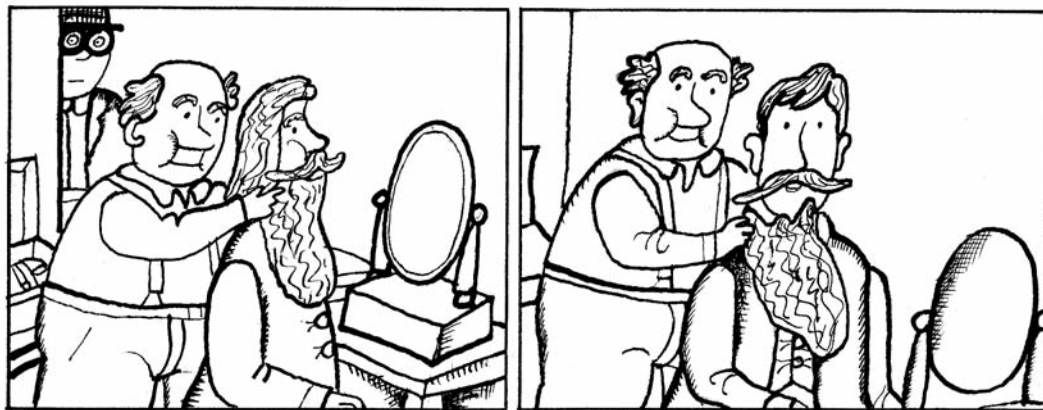

...právě u večeře. Tvrdil samozřejmě, že o ničem neví. Rozloučil jsem se s ním, protože jsem mu nemohl nic dokázat.

Za čtvrt hodiny jsem se však vrátil. Na mou otázku, co dělal v době, kdy jsem byl pryč...

...pan Bedřich odpověděl, že ani nevstal od stolu. Jedna maličkost však dokazovala, že lhal.

KOHO DETEKTIV ŠTIKA OZNAČIL ZA PACHATELE A PROČ?

Před léty jsem se zúčastnil v jedné obci natáčení scén pro film z vesnického prostředí. Obdivoval jsem zručnost maskéra, který měnil herce k nepoznání.

Po skončení filmování je vždy opět odlíčil a své pomůcky dobře uklidil, aby je měl připravené pro další scény.

Jednoho dne došlo v obci v noci ke krádeži. Svědek, který viděl pachatele, si všiml, že to byl menší obtloustlý muž s dlouhými vlasy.

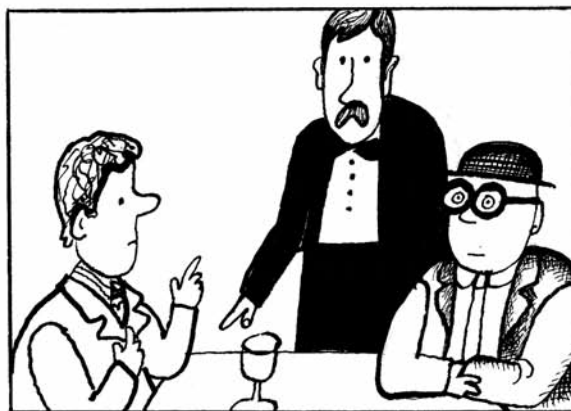

Zašel jsem za režisérem filmu. Na mou otázku, zda někdo z herců nebo jeho spolupracovníků nosí dlouhé vousy, odpověděl záporně. Řekl, že vousy mají pouze dva herci ve filmu.

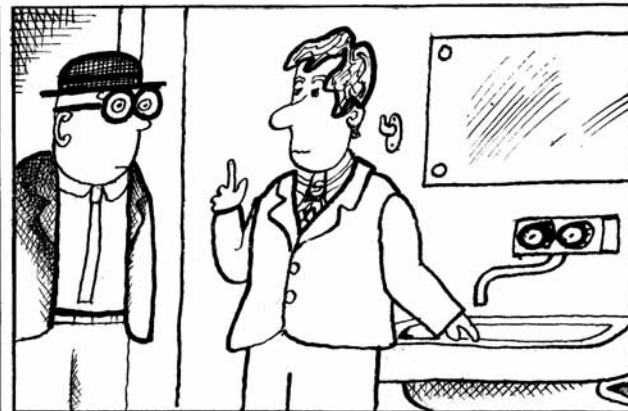

Ale to jsou vousy umělé, které jim před filmováním přilepuje maskér. Po důkladném úvaze jsem došel k závěru, že pachatelem může být jedině...

JAK DOŠEL DETEKTIV ŠTIKA K ZÁVĚRU, ŽE PAN JAROSLAV PŘEPADENÍ JEN PŘED- STÍRAL?

Případ, o kterém budu vyprávět, se stal v restauraci „Labe“, kde jeden z hostů – pan Jaroslav – odmítal zaplatit svoji útratu.

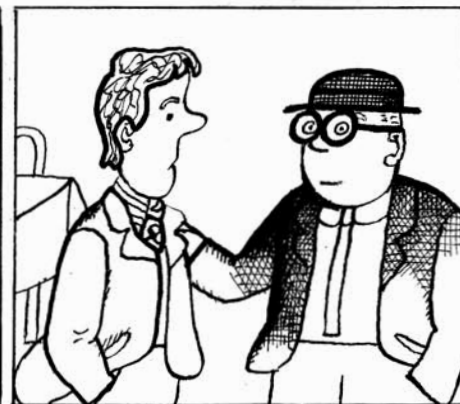
Tvrdil, že mu byla uloupena peněženka, když si na umýárně právě utíral umyté ruce do ručníku.

Lupič prý stál za ním, přitiskl mu na záda pistoli, a tak ho donutil, aby mu vydal všechny peníze. Nedovedl však říci, jak pachatel vypadal.

Hovořil jsem i s některými dalšími hosty, kteří si všimli, jak pan Jaroslav odešel směrem k umývárně, ale nikoho jiného tam neviděli jít.

Když jsem si celý případ důkladně promyslel, řekl jsem panu Jaroslavovi, že přepadení jen předstíral, aby nemusel zaplatit útratu.

PROČ ŘEKL DETEKTIV ŠTIKA PANU BOHUMILOVI, ŽE JE PĚKNÝ LHÁŘ?

Před časem jsem se zúčastnil zajímavého přátelského setkání. Pozval mne můj přítel Jaroslav, který slavil padesáté narozeniny.

Sešlo se nás asi deset. Vzájemně jsme se představili a brzy se rozproudila živá diskuse.

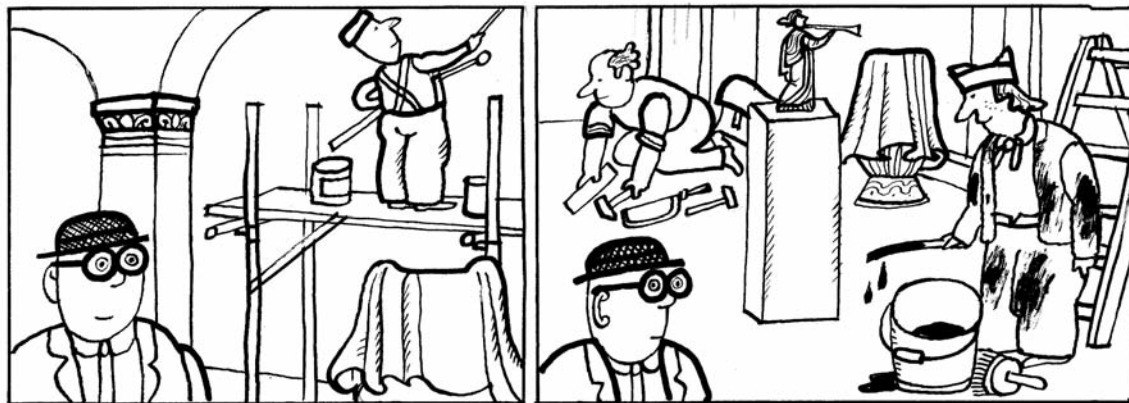

Jako výborný vypravěč se ukázal pan Bohumil. Dobrodružství, která prožil na svých toulkách světem, nás všechny zaujala.

Ukázal nám také kousek kosti a tvrdil, že je to úlomek sloního klu. Slona prý zastřelil na lovu v Brazílii.

Když jsme se rozcházeli domů, vzal jsem si pana Bohumila stranou a řekl jsem mu, že je pěkný lhář.

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML? KDE OBJEVIL UKRADENOU SOŠKU?

Dohlížel jsem na provádění oprav v jednom zámku, kde byly umístěny desítky cenných předmětů.

Při ranní obchůzce jsem nezjistil žádnou závadu. Všechny věci byly na svém místě.

Asi za půl hodiny mi však ohlásili ztrátu vzácné sošky v hodnotě několika desítek tisíc.

Lidé, kteří pracovali v zámku, shodně vypovídali, že o ničem nevědí a ani nic podezřelého nepozorovali.

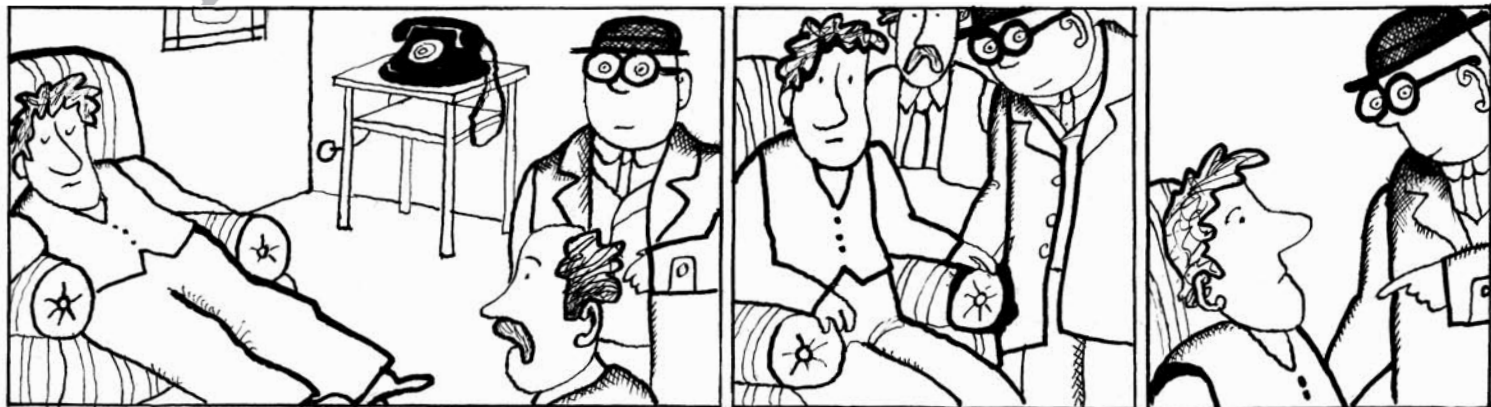
Pachatele se mi podařilo velmi rychle usvědčit a také jsem objevil ukradenou sošku. Všiml jsem si totiž...

ČEHO SI DETEKTIV ŠTIKA VŠIML? JAK PO- ZNAL, ŽE PAN NOVÁK LŽE?

Jednoho dne se v mém telefonu ozval rozrušený hlas: „Tady Novák... Bílá 7. Přijďte rychle, já..., já...“ pak hlas zmlkl. Odjel jsem na udanou adresu.

Ve třetím poschodí, kde bydlel pan Novák, jsem se setkal se sousedem. Rozčileně mi vyprávěl, že v jeho bytě řádl zloděj.

Pana Nováka jsem našel v bezvědomí. Když se vzpamatoval, vyprávěl mi, že k němu přišel muž, který mu nabízel ke koupi víno. Dal mu je ochutnat,... a zřejmě v něm byl uspávací prostředek.

Po odchodu neznámého muže mi ještě stačil říci pár slov a pak ztratil vědomí.

Vyprávění pana Nováka se mi nelíbilo. Poznal jsem, že lže.

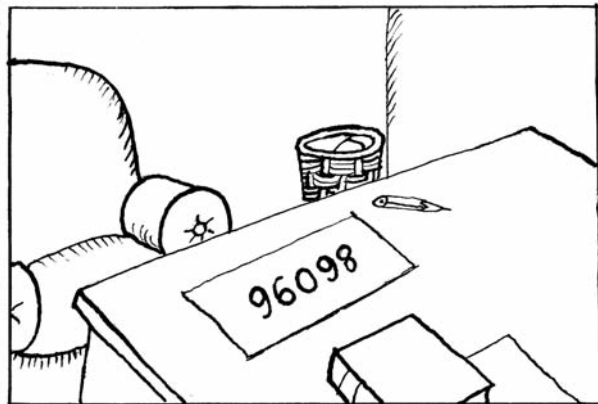
ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že telefonní sluchátko pana Nováka je normálně zavěšeno. Kdyby ztratil vědomí, jak vyprávěl, zůstal by telefon vyvěšen. Pan Novák vykradl byt svého souseda, předstíral usnutí, chtěl pro sebe získat alibi.

Ohniček č. 13, březen 1979, ročník XXIX., s. 30

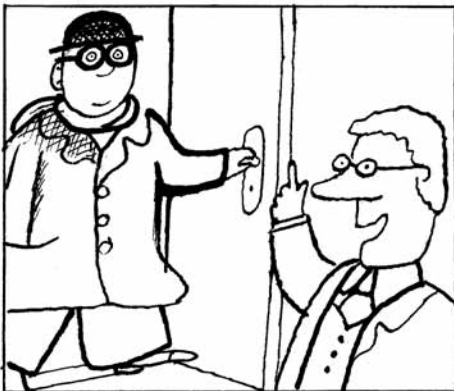
CO ZPŮSOBI- LO, ŽE SPOLU- PRACOVNÍK DETEKTIVA ŠTIKY VOLAL NA NESPRÁV- NÉ ČÍSLO?

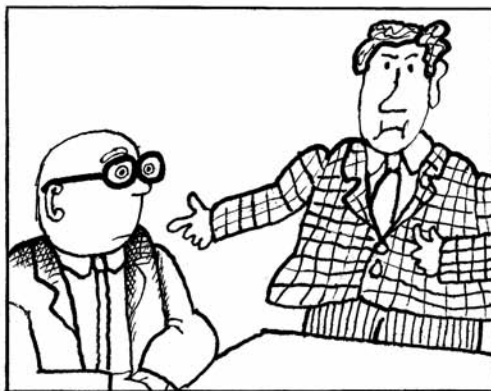
Když jsem ráno odcházel z kanceláře, požádal jsem svého spolupracovníka, aby na 16 hodin předvolal jednoho občana.

Řekl jsem mu, že jeho telefonní číslo jsem nechal na svém psacím stole.

Vrátil jsem se po patnácté hodině a můj spolupracovník mi hlásil, že příkaz splnil.

V 16 hodin se dostavil pan Josef, který byl předvoláním překvapen. Překvapen jsem byl ale i já, protože jsem čekal pana Karla.

Podíval jsem se na telefonní číslo, které můj spolupracovník volal, a pochopil jsem, jak došlo k omylu.

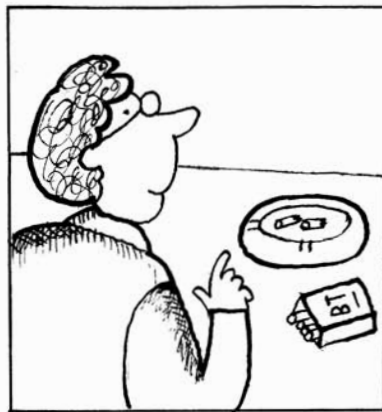
PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JAN NEMLUVÍ PRAVDU?

Práce detektiva vyžaduje dobrý postřeh a schopnost pozorně si všimnout maličkostí.

Jednou jsem musel asi na hodinu odejít do vedlejší budovy. Protože jsem čekal důležitý telefonický rozhovor, uložil jsem svému zástupci Janovi...

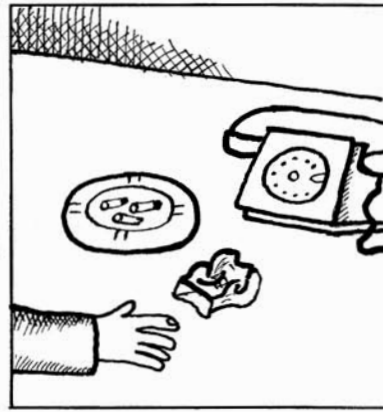
...aby se po tu dobu nevzdaloval z kanceláře. Ujistil mne, že můj příkaz splní.

Vše jsem si zařídil a skutečně asi za hodinu se vrátil.

Jan mi sděloval, že po celou dobu, co jsem byl pryč, seděl u telefonu. Nikdo mne však nevolal a ani nikdo nepřišel do kanceláře.

Všiml jsem si však jediné maličkosti, která mne přesvědčila, že Jan nemluví pravdu.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si pamatoval, že když odcházel, byly v popelníku dva nedopalky, jednu cigaretu Jan kouřil a čtyři byly v krabičce. Když se vrátil, byla krabička prázdná a v popelníku byly pouze dva nedopalky. Znamenalo to, že cigarety musel Jan vykouřit mimo svoji kancelář.

Olníček č. 19, červen 1979, ročník XXIX., s. 30

KDO MLUVIL PRAVDU – JAN, NEBO KAREL? JAK TO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL?

Mám dva synovce, Karla a Jana, kteří jsou členy fotbalového klubu. Po každém zápase vždy oznamují jeho výsledek...

Minulou neděli hrálo jejich mužstvo nerozhodně – 2:2 – s velmi silným soupeřem.

Karel se chlubil, že to byl právě on, kdo dal vyrovnávací branku. Totéž tvrdil i Jan.

„Tady je fotografie, na které je vidět, jak střílím branku. Je to důkaz, že mluvím pravdu,“ řekl Karel.

„Ale z této fotografie je jasně vidět, že gól jsem vstřelil já,“ namítal Jan.

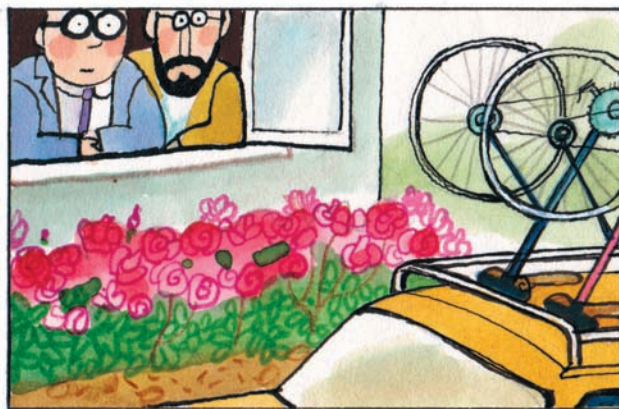

Ano, z fotografií jsem poznal, kdo byl autorem vyrovnávací branky.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE KAREL LHAL?

Byl jsem na návštěvě v rodině pana Emila. Vyprávěl mi o svém synovi: „Karel je výborný cyklista... již několikrát zvítězil.“

„Pojďte se podívat, právě odjíždí na krajský přebor...“ Karel měl dvě závodní kola upevněna na střeše automobilu a opatrně vyjžděl na silnici.

Domů se vrátil kvečer a radostně mi podával velkou kytici rudých růží. „Jsou za první místo,“ oznamoval svému otci.

„Dostal jsem je na stupních vítězů...“ Ještě chvíli nám vyprávěl Karel o průběhu závodů – a pak jsem se se svými přáteli rozloučil.

Pan Emil mě šel vyprovodit k zahradním vrátkům. Díval jsem se kolem sebe...

...a při loučení jsem řekl panu Emilovi, že Karel si své vítězství vymyslel, že lhal.

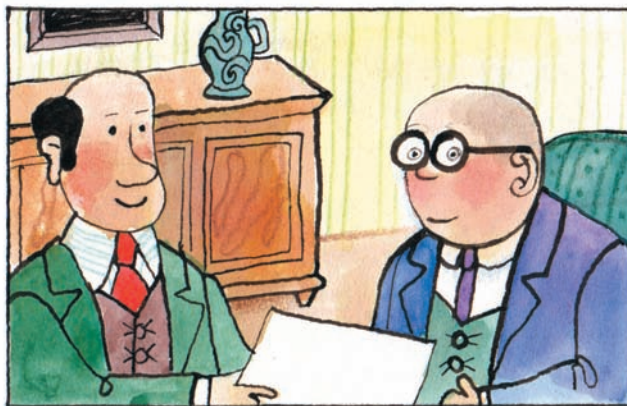
ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že ráno byl záhon u vilky plný růží. Večer, když odcházel, jich však hodně chybělo. Karel si z nich udělal kytici, o které tvrdil, že ji dostal za vítězství v závodě.

Ohniček č. 13, březen 1980, ročník XXX., s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika rozmluvil svému příteli koupi domku z těchto důvodů: 1. Domek neměl sklep. Venkovní okénko do sklepa bylo falešné (bylo na úrovni podlahy místnosti v přízemí). 2. Také krb byl falešný – nedalo se v něm topit, protože na střeše nebyl žádný komín.

Ohníček č. 14, březen 1980, ročník XXX., s. 32

PROČ DETEKTIV ŠTIKA ROZMLUVIL SVÉMU PŘÍTELI KOUPI DOMKU?

Můj přítel Jan chtěl koupit starší domek za městem. Ukazoval mi ho na fotografii... Velmi se mi líbil.

Slíbil jsem mu, že se na domek zajedu podívat. Doprovázel mě jeho majitel.

Stavení vypadalo zvenku docela zachovale. Uvnitř jsem si vše důkladně a pozorně prohlédl...

Majitel vychvaloval zejména přednosti velkého krbu a krásný výhled z okna.

Omlouval se však, že nemůže jít do sklepa, protože prý zapomněl klíče. Po návratu domů jsem ihned navštívil svého přítele.

Doporučil jsem mu, aby domek nekupoval, a to zde dvou důvodů...

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, KDO JE PACHATELEM?

Před lety jsem vyšetřoval loupež v jedné bance. Její ředitel mi podrobně vylíčil, jak došlo k přepadení.

Lupič měl na obličeji masku, namířil na pokladníka pistoli a ukázal mu papír s příkazem k vydání peněz.

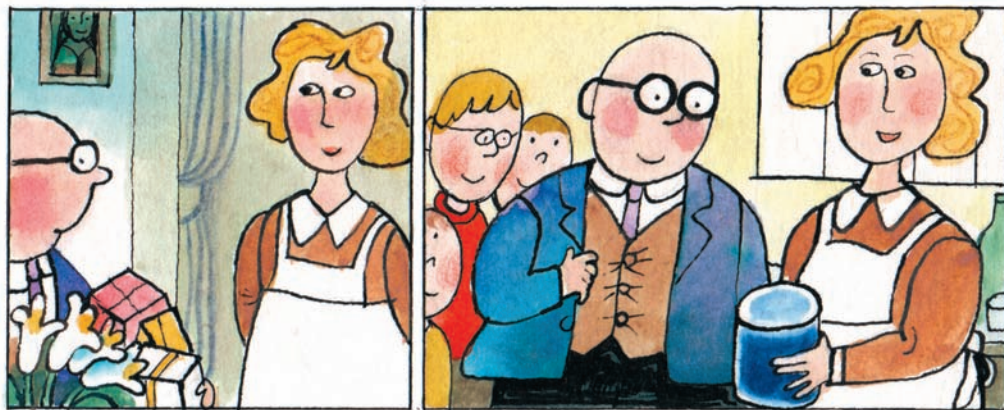
Z loupeže jsem podezíral tři muže. První z nich, pan Emil, se právě chystal na maškarní ples. Tvrdil, že se zločinem nemá nic společného.

U pana Roberta jsem v bytě objevil pistoli. Vysvětloval, že není jeho: „Ne... není momoje, papapatří kakamarrrrádovi...“

Třetí muž, pan Zdeněk, měl doma větší částku peněz. Přesvědčoval mě, že jsou to jeho úspory. „Chci si koupit domek. Poctivě jsem si je vydělal.“

Nebylo lehké určit pachatele loupeže. K jeho odhalení však přispěl jeden detail.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL KLUKA, KTERÝ LHAL?

Jednou v neděli jsem byl pozván ke své tetě na oběd. Přinesl jsem několik drobných dáreků pro její syny...

...a teta mi zase s pýchou ukazovala, že pro mne připravila sklenici borůvkového kompotu. Věděla, že ho mám velmi rád.

Protože byl ještě čas, šel jsem si hrát na zahradu s dětmi. Asi v jednu hodinu nás zavolala k jídlu.

Všichni jsme si umyli ruce a zasedli k prostřenému stolu. V průběhu oběda však teta náhle zavolala kluky do kuchyně.

Na stole stála poloprázdná sklenice borůvkového kompotu. Každý z kluků tvrdil, že se borůvek ani nedotkl.

Bylo jasné, že jeden z nich lže. Ale který? Způsob, jak zjistit pravdu, byl však jednoduchý...

ČEHO SI VŠIML DETEKTIV ŠTIKA?

Vyšetřoval jsem krádež, ke které došlo v neděli ráno v zemědělském družstvu.

Jeden z vesničanů tvrdil, že viděl pachatele: „Určitě to byl on... Měl černého koně!“

Věděl jsem, že nedaleko od vesnice jsou stáje... Zašel jsem tam a chtěl jsem vědět, kdo byl brzy ráno na projížďce s černým koněm.

„Jzdím zásadně na Bělce,“ vypověděl první muž. Další mi s pýchou ukazoval hnědáka.

„Nikde jsem nebyl, na černém koni nejezdím,“ dodal muž v zelené čepici. Zdálo se, že na černém koni nikdo nevyjel.

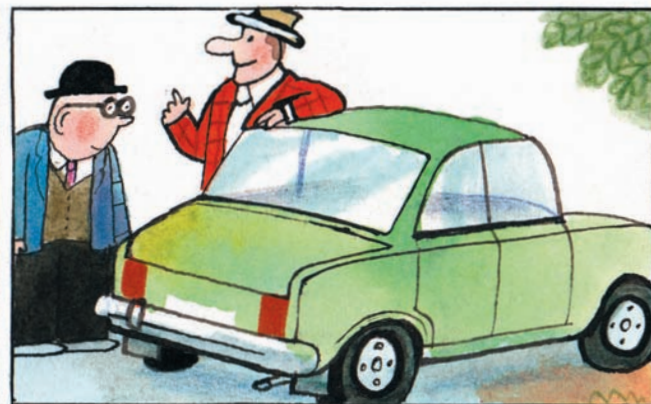
Ale všiml jsem si jedné maličkosti, která mi pomohla odhalit pachatele.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že u černého koně jsou třimeny spuštěny mimořádně nízkou. Jeho jezdec musel mít vysokou postavu. Takovou měl muž v zelené čepici.
Ohníček č. 19, červen 1980, ročník XXX., s. 32

CO CHYBĚLO ŘIDIČI KONTRO- LOVANÉHO AUTA?

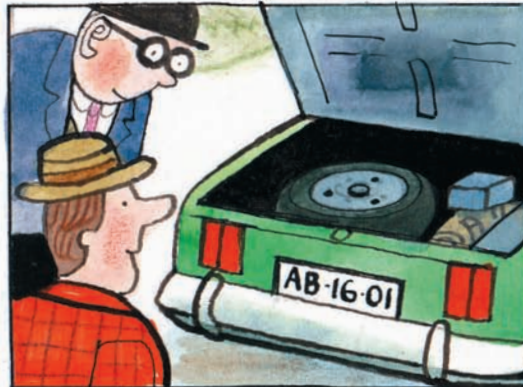
Před časem jsem spolupracoval se silniční kontrolou. Došlo při ní k zajímavé události.

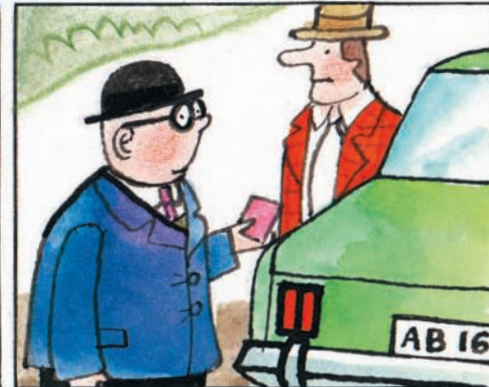
Prováděl jsem technickou prohlídku vozu. Zdálo se, že všechno je, jak má být.

Požádal jsem ještě řidiče, aby mi ukázal rezervní kolo.

Velmi ochotně mi otevřel zavazadlový prostor, kde měl náhradní kolo.

Ukončil jsem prohlídku a sdělil jsem řidiči, že vůz není v pořádku. „Chybí vám...“

KDO UDEŘIL PANA BLÁHU? A jak detektiv Štika určil pachatele?

Jednoho dne ráno za mnou přišel pan Bláha. Stěžoval si, že včera odpoledne jej v parku přepadl neznámý pachatel a ztloukl. Podezíral z tohoto ošklivého činu své dva sousedy, pana Petra a pana Pavla...

Viděl je vcházet do parku. „Seděl jsem na lavičce... pachatel se přiblížil zezadu a udeřil mě do hlavy.“

Ještě ráno jsem přivedl pana Petra i pana Pavla na místo zločinu. Petr přiznal, že byl včera odpoledne v parku a viděl na jedné z laviček sedět pana Bláhu. O jeho přepadení však neví.

Pan Pavel mi vyprávěl: „Odpoledne jsem seděl na této lavičce. Náhle jsem spatřil stín muže, byl za mnou. Právě napřahoval klacek, a tak jsem z parku utekl.“

– Dobře jsem si prošel výpověď pana Petra i pana Pavla. Bylo mi jasné, že pana Bláhu udeřil...

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika byl s panem Petrem a panem Pavlem v parku ráno. Všiml si směru stínu. Odpoledne musel dopadat obráceně, a pan Pavel nemohl tedy spatřit stín muže stojícího za lavičkou, na které seděl. Celou příhodu si vymyslel, protože tím chtěl od sebe odvrátit podezření.

Ohníček č. 1, září 1980, ročník XXXI, s. 32

ŘEŠENÍ: Pan Václav K. tvrdil, že před usnutím nařídil budíček na deset hodin. Protože však šel spát po osmé hodině, zvonil by budíček již v deset hodin večer, nikoliv ráno. V noci se mu podařilo nepozorovaně odejít z hotelu, vykrást rodinný domek a vrátit se zpět... Povídání o budíčku mělo prokázat jeho alibi.

Olniček č. 2, září 1980, ročník XXXI., s. 32

JAKÉ CHYBY SE PAN VÁCLAV K. DOPUSTIL?

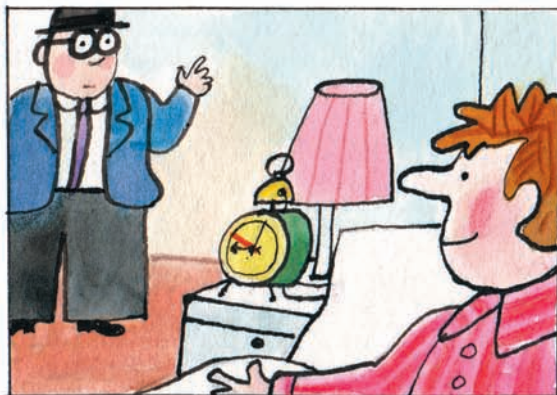
Vyšetřoval jsem noční krádež v jednom rodinném domku. Způsob, jak byla krádež provedena, ukazoval, že by pachatelem mohl být již několikrát trestaný Václav K.

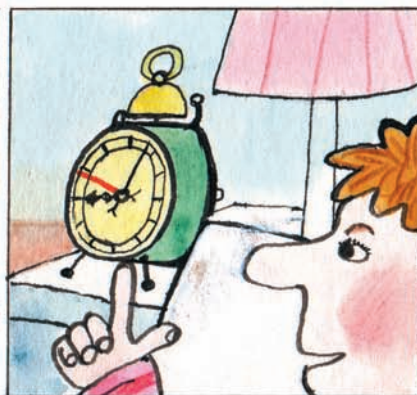
Byl přechodně ubytován v hotelu nedaleko místa krádeže. Hned ráno jsem se za ním vypravil.

„Pan Václav K. přišel včera do hotelu asi ve 20 hodin a od té doby je ve svém pokoji,“ řekl mi muž v recepci.

Probudil jsem pana Václava, jehož pokoj byl v přízemí, a ten velmi energicky tvrdil, že s krádeží nemá nic společného.

„Včera večer jsem brzy usnul, asi po osmé hodině. Abych ráno nezaspal, nařídil jsem si budíček na deset hodin... podívejte se.“

Pan Václav K. se však dopustil jedné chyby... Poznal jsem, že lhal, a hned jsem jej usvědčil jako pachatele krádeže v rodinném domku.

KDE BYLA VÁZIČKA UKRYTA A JAK TO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL?

Z jednoho rodinného domku se ztratila zlatá vázička. Podle způsobu, jak byla krádež provedena...

...jsem usuzoval, že pachatelem by mohl být Václav D. Šel jsem za ním, abych si prověřil, kde byl a co dělal minulou noc.

Velmi ochotně mě pozval do svého bytu a jeho žena se ihned nabídl, že mi uvaří kávu.

Václav D. mě přesvědčoval, že s krádeží nemá nic společného. Jeho žena přinesla kávu a vybízela mě, abych si prohlédl dům.

Nic jsem nenašel, a tak jsem od pana Václava D. odcházel s nepořízenou.

Za okamžik jsem se však vrátil... pro zlatou vázičku i pro Václava D.

ŘEŠENÍ: Manželka Václava D. dala vázičku do vědra a spustila je do studny. Detektiv Štika si všiml změny délky provazu natočeného na rumpálu studny.

Ohníček č. 6, listopad 1980, ročník XXXI., s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že když Emil odjížděl, měl na ventilkou předního kola ochrannou čepičku. Ta tam však při jeho návratu chyběla. Emil vypustil z duše vzduch a zapomněl čepičku znovu našroubovat. Na poštu vůbec nejel a předstíral, že cestou píchl.

Ohníček č. 15, duben 1981, ročník XXXI., s. 32

ČEHO SI VŠIML DETEKTIV ŠTIKA?

Příběh, který budu vyprávět, není ani trochu detektivní. Je o prolhaném Emilovi...

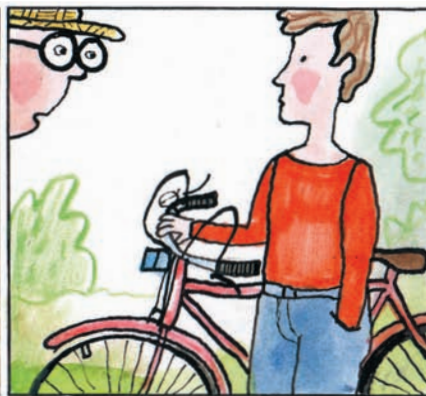
O dovolené jsem potřeboval poslat telegram. Pošta byla vzdálena asi 5 kilometrů, a vzhledem k tomu, že bylo již půl šesté a na poště zavírali v šest, bylo nutno si pospíšet.

Požádal jsem proto dvanáctiletého Emila, aby na poštu dojel na kole. Tvrdil, že je to pro něho maličkost.

Řekl jsem, že na něho počkám v zahradě. Uplynulo však půl hodiny, hodina..., a Emil se stále nevracel.

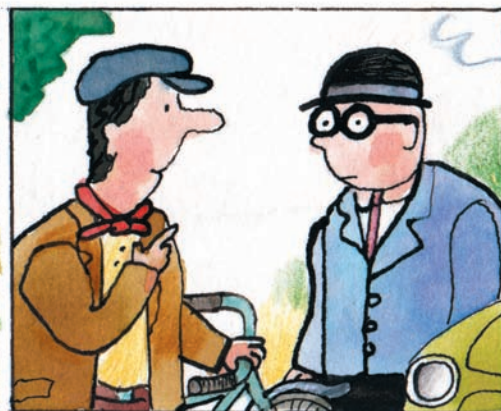

Objevil se až téměř v sedm hodin. Tvrdil, že cestou píchl u kola duši. Na poštu musel jít pěšky, ale když tam přišel, měli již zavřeno.

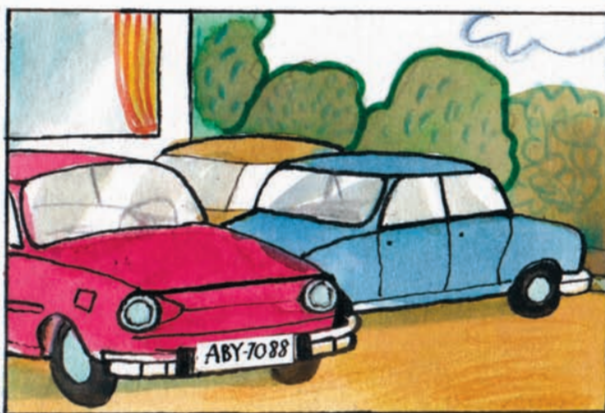
Navíc cestou prý ztratil peníze. Řekl jsem Emilovi, že lže. Všiml jsem si totiž...

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL ŘIDIČE ČERVENÉ ŠKODOVKY?

Vracel jsem se autem do města. Náhle jsem u silnice spatřil muže, který na mne mával, abych zastavil.

Vyprávěl mi, že jel na kole a byl bezohledným řidičem vytlačen do příkopu. Stalo se to asi před pěti minutami.

Byla to červená škodovka... měla poznávací značku ABY-70-88. Dobře jsem si ji zapamatoval.

Vzal jsem muže do svého vozu, a když jsme přijížděli k nedalekému motorestu, spatřili jsme na parkovišti hledanou škodovku.

Vstoupili jsme do restaurace. Seděli tam tři hosté. Na první pohled jsem poznal, který z nich patří k červené škodovce.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že jeden host je již po obědě (pije kávu), druhý obědvá a třetí si teprve objednává jídlo. To byl řidič červené škodovky. Přijel krátce před příchodem detektiva Štika do motorestu.

Ohláška č. 22, červenec 1981, ročník XXXI., s. 32

KTERÝ ZE ČTYŘ MUŽŮ LHAL? KDO BYL HLEDANÝ SANTOS?

Jednou o Vánocích jsem měl za-
držet muže, který se jmenoval
Santos.

Měl přiletět z Jižní Ameriky, z Buenos Aires. Znal jsem jeho popis. Zvláštní znamení – dlouhé vousy. Na letiště jsem přijel opožděně.

V celním prostoru již byli cestující ze tří letadel. Shromáždil jsem kolem sebe čtyři muže, kteří odpovídali popisu.

Jeden z nich přiletěl z Jižní Ameriky, ale nejmenoval se Santos. Druhý tvrdil, že přiletěl z Londýna.

Třetí, který měl v ruce housle, prohlašoval, že přiletěl také z Londýna. Muž v pruhovaném tričku na mne volal, že se vrací ze Stockholmu.

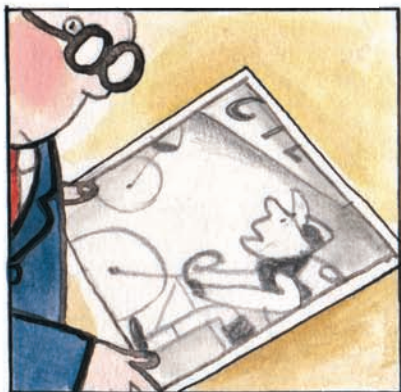
Chvilí jsem přemýšlel, a pak mi bylo jasné, že jeden z těchto čtyř mužů lže.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEHO SPOLUŽÁK LŽE?

Dnes vám budu vyprávět o svém spolužákově, se kterým jsem se setkal po deseti letech.

Pozval mě k sobě do svého bytu a ukazoval mi poháry a další ceny, které – jak mi vyprávěl – získal při různých cyklistických závodech.

Tvrdil, že téměř vždy zvítězil. Svá vítězství mi ukazoval na fotografiích.

„Tady jsem zvítězil ve Velké ceně Brna a tady jsem jako vítěz v Jarní ceně Bratislavy. Před svými soupeři jsem získal náskok téměř pěti minut,“ chlubil se můj spolužák. Dobře jsem si prohlédl všechny fotografie...

a brzy jsem poznal, že můj spolužák lže.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si například všiml, že na snímku, o kterém jeho spolužák tvrdil, že je z Velké ceny Brna, je vidět Pražský hrad. Tam, kde se vydával za vítěze Jarní ceny Bratislavy, bylo vidět, že jde o snímek z podzimního období.
Ohníček č. 8, prosinec 1982, ročník XXXII, s. 32

KDO NAPADL FOTOGRAFA?

V zoologické zahradě byl napaden fotograf, který pro jedno družstvo zhotovoval snímky návštěvníků.

Byl v bezvědomí převezen do nemocnice. Podařilo se mi však zjistit velmi rychle pachatele, protože jsem měl k dispozici fotografův aparát.

Prohlédl jsem si vyvolané obrázky, podle kterých jsem jej snadno určil. Vám jsem však pátrání ztížil.

Ukážu vám tři poslední záběry z fotografova filmu, ale jsou trochu přeházené.

Vaším úkolem je seřadit je tak, jak byly postupně fotografovány.

Pachatelem je totiž osoba, která byla fotografována jako poslední.

KDO VZAL PANU ŘEHOŘOVI JEHO RADIOPŘIJÍMAČ?

V minulém roce jsem byl na dovolené u jezera s písčitou pláží. Také tam jsem mohl objasnit jednu záhadu...

Mezi návštěvníky koupaliště byl také pan Řehoř. Opaloval se a poslouchal reportáž z fotbalového zápasu.

O přestávce přenosu se šel vykoupat. Když se však vrátil, čekalo ho nemilé překvapení.

Jeho radiopřijímač zmizel! Každý z jeho sousedů tvrdil, že nic neviděl.

Prohlásil to také jeho nejbližší soused pan Tvrdý: „Až do této chvíle jsem spal. O ničem nevím...“

Prohlédnete-li si dobře všechny obrázky, snadno pachatele krádeže odhalíte.

ŘEŠENÍ: Pan Tvrdý, soused pana Řehoře, zahrabal přijímač do písku. Detektiv Štika si všiml přemístění lopatky vedle pana Tvrdého.

Ohníček č. 19, červen 1983, ročník XXXIII, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JDE O NEVHODNÝ ŽERT?

Svou letošní dovolenou jsem trávil u moře. Bylo to v červnu...

...a jednoho dne jsem viděl, jak k rybářům, kteří na břehu sušili sítě, běží malý chlapec.

V ruce měl lahev a vyprávěl rybářům, že ji právě teď vylovil z vody.

V lahvi byla zpráva, kterou jsem si také se zájmem přečetl.

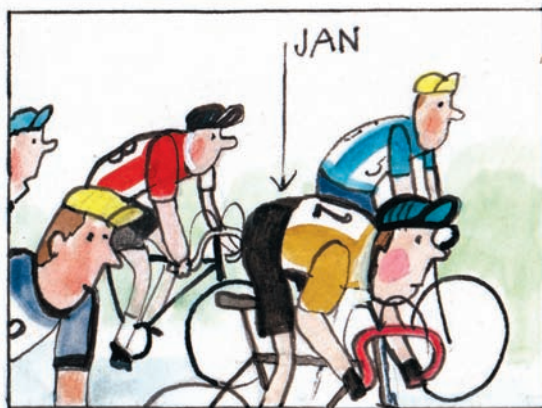

Rybáři chtěli hned vyplout na moře ke skaliskům, která byla asi pět kilometrů od břehu.

Záchranou akci jsem jim rozmluvil. Přesvědčil jsem je, že jde o nevhodný žert.

JAK DETEKTIV ŠTIKA PŘIŠEL NA PODVOD BRATŘÍ DLOUHÝCH?

Se zájmem jsem jednou přihlížel cyklistickým závodům, které se jely jako mistrovství starších dorostenců.

Podařilo se mi při nich odhalit podvod Jana a Petra Dlouhých. Byla to dvojčata, která nemohl nikdo od sebe rozpoznat.

Jak jsem se od nich později dověděl, domluvili si, že asi v polovině závodu v nepřehledných zatáčkách vymění Jana jeho bratr Petr.

Spoléhalo na to, že jejich nesportovní čin zůstane utajen. Petr, který vystřídal Jana, se brzy dostal do vedení závodu.

...a jako první dojel cílem. Na stupně vítězů však nastoupil. Vzal jsem si Petra stranou a řekl jsem mu, že...

...vím o jejich nepoctivém jednání. Přiznal se. Jenom mu bylo divné, jak jsem na to přišel.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že Jan (12) měl řídítka obtočena červenou páskou. Do cíle však číslo 12 (Petr) přijelo na kole, jehož řídítka měla modrou pásku.

Ohníček č. 22, červenec 1983, ročník XXXIII, s. 32

KAM SE ZTRATIL DOPIS PRO DETEKTIVA ŠTIKU?

Když jsem ráno opouštěl dům, volal na mě poštovní doručovatel. Řekl jsem mu, aby hodil dopis do schránky, protože spěchám.

V poledne jsem se vrátil domů, ale ve schránce nic nebylo.

Šel jsem ihned na poštu, kde mi zavolali pana Pecha. Ten mi potvrdil, že dopis skutečně dal do mé schránky.

Navštívil jsem proto své sousedy v domě. Chtěl jsem vědět, zda se dopis omylem nedostal k nim.

Pan Vrána mi ukázal všechnu poštu, kterou obdržel, můj dopis tam nebyl.

Pan Roman mi sdělil, že vůbec z bytu nevyšel. „Jsem trochu nemocen, a tak jsem raději zůstal doma.“

KDO BYL PACHATELEM KRÁDEŽÍ V KEMPINKU?

V jednom kempinku docházelo ke krádežím šatstva, magnetofonů, fotoaparátů i dalších cenných předmětů.

Nenápadně jsem u vchodu pozoroval lidi, kteří přicházeli a odcházeli z tábořiště.

Chodili nakupovat do blízkého městečka nebo si vyšli na procházku do okolí, kde byla řada zajímavostí.

K večeru se opět jedné rodině ztratilo šatstvo a hodinky.

Další muž tvrdil, že mu byl odcizen fotoaparát. Nikde jsem však nemohl nalézt žádnou stopu.

A přece jsem poznal, kdo je pachatelem krádeží. Chytl jsem ho téměř při činu.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml muže, který když vycházel z kempinku, byl vždy „tlustý“, ale při návratu byl nápadně „štíhlý“. Ukradené věci vynášel pod svou bundou.

Ohníček č. 6, listopad 1993, ročník XXXIV., s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že před vydáváním guláše pro první směnu byl hrnec plný. Když se začal vydávat guláš pro druhou směnu, byl však hrnec opět plný. Pro tuto směnu doléval kuchař do guláše vodu, a proto strážníkům jídlo nechutnalo.

Ohníček č. 7, prosinec 1983, ročník XXXIV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA OBJASNIL „GULÁŠOVOU ZÁHADU“?

Případ, o kterém vám budu vyprávět, by se mohl jmenovat „Gulášová záhada“. Moji přátelé mě požádali, abych jim pomohl vyřešit spor...

...o kvalitu přesnídávkového guláše v jejich závodní jídelně. Část strážníků jej chválila, zatímco druhým vůbec nechutnal.

A tak jsem jednoho dne zašel do závodní kuchyně, kde mi kuchař ukázal veliký hrnec plný guláše.

Vysvětlil mi, že guláš připravuje již ráno od šesti hodin, protože chce, aby bylo maso měkké.

Ochutnal jsem guláš se strážníky z první směny a byl skutečně výborný.

Pak jsem znovu zašel do kuchyně, abych se podíval, jak bude vypadat guláš pro druhou směnu.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE POMOCNÍK PORUŠIL JEHO PŘÍKAZ?

Před časem jsme vyšetřovali velmi složitý případ. Potřebovali jsme si také ověřit, kdo navštěvuje obyvatel domu č. 46.

Můj pomocník dostal ráno za úkol sledovat z okna protějšího domu nepřetržitě dům č. 46.

„Úkol je mi jasný! Jídlo a pití mám s sebou. Ani se od okna nehnu, spolehněte se!“

K večeru jsem svého pomocníka opět navštívil. Informoval mě, co během dne viděl.

Vyslechl jsem ho, ale vytkl jsem mu, že porušil můj příkaz – ani na okamžik se nehnut od okna.

R E Š E N Í : Detektiv Štika si všiml, že na stole jsou dvě lahve od minerálky, ačkoli ráno si jeho pomocník přinesl jen jednu. Další si tedy koupil během dne.
Ohníček č. 8, prosinec 1983, ročník XXXIV, s. 32

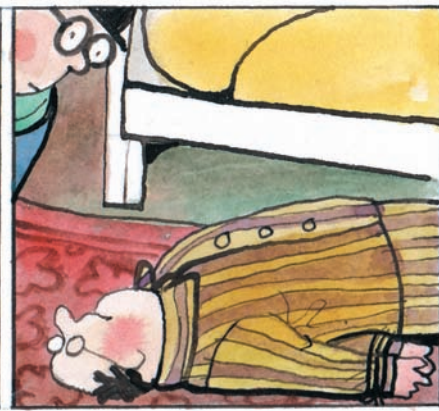
JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN ROMAN LŽE?

V telefonu se ozval rozčilený hlas muže, který oznamoval, že z bytu souseda je slyšet volání o pomoc.

Ihned jsem odjel na udanou adresu, kde mě očekával muž, který mě odvedl k bytu pana Romana.

Když se mi podařilo vstoupit do bytu, našel jsem v ložnici spoutaného pana Romana.

Vyprávěl mi, že právě usínal, když se na něho vrhl neznámý muž, který jej omráčil a spoutal.

„Uloupil mi všechny cenné věci. V ložnici byla tma, a tak ani nevím, jak útočník vypadal.“

Pan Roman se velmi divil, když jsem mu řekl, že si přepadení vymyslel.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE OBJEVIL UKRADENÉ AUTO?

Pan Michal ohlásil, že mu bylo odcizeno červené auto, které má SPZ DP 35-13.

„Stálo zde,“ ukazoval mi před domem, v kterém bydlí. „Přijel jsem večer z práce, zaparkoval jsem... a dnes ráno jsem zjistil, že auto zmizelo.“

Snažili jsme se auto rychle objevit. Na všech důležitých křižovatkách byly hlídky, které kontrolovaly projíždějící auta.

Zdálo se, že i s tímto autem je vše v pořádku. Řidič se již rozjížděl...

...ale ještě jsem ho požádal, aby mi ukázal technický průkaz.

Bylo to sice zbytečné, protože jsem již předem věděl, že jsme našli ukradené auto.

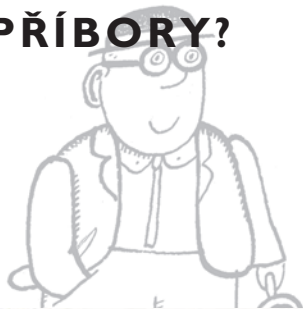
ŘEŠENÍ: Auto, které detektiv Štika kontroloval, mělo SPZ DR 85-18. To však vzniklo tím, že písmeno P bylo přemalováno na R a trojky byly změněny na osmičky.

Ohníček č. 10, leden 1984, ročník XXXIV, s. 32

ŘEŠENÍ: Muž, který přišel první, nemohl přibory odcizit. Paní Vávrová, když prostírala k obědu, by si všimla, že jí chybí. Třetí muž neměl nic, v čem by mohl přibory odnést. Tašku měl pouze muž, který nabízel brožury o pěstování rostlin. Ten se také ke krádeži přiznal.

Ohníček č. 1, únor 1984, ročník XXXIV, s. 32

KTERÝ ZE TŘÍ MUŽŮ ODCIZIL STŘÍBRNÉ PŘÍBORY?

Jednou večer mě zavolala moje sousedka, paní Vránová, a s pláčem mi vyprávěla, že jí někdo odcizil větší množství stříbrných přiborů.

„Přišla jsem na to právě ve chvíli, když jsem začala prostírat k večeri. Přibory byly v této zásuvce...“

Jak se ukázalo, musel je ukrást jeden ze z tří mužů, kteří toho dne paní Vrbovou navštívili.

„První přišel ještě před obědem, předváděl mi nový typ vysavače, který byl právě dán do prodeje v nedalekém obchodním domě.“

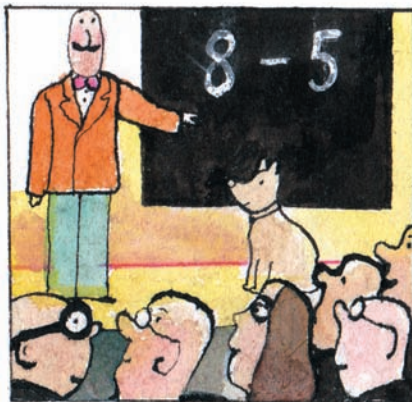

„Druhý zde byl asi ve tři hodiny a nabízel mi brožury o pěstování rostlin.“

„Asi hodinu po něm přišel třetí a zjišťoval si údaje o odběru elektrického proudu.“

JAK DETEKTIV ŠTIKA, KTERÝ SEDĚL V PUBLIKU, OBJASNIL POČTÁŘSKÉ UMĚNÍ PSA BIMBA?

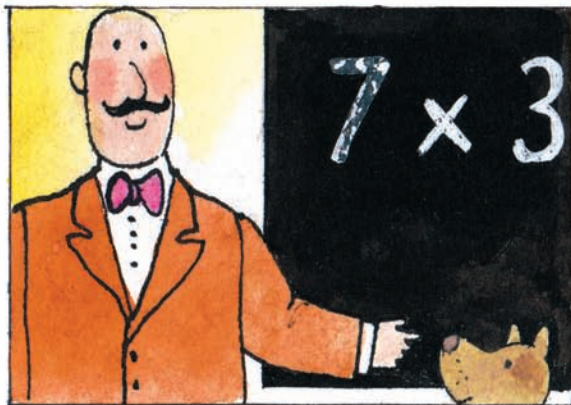
V jednom varieté vystupoval zázračný počtář – pes Bimba.

Vypočetl například, kolik je $8 - 5$. Štěkl třikrát. Další úkol zněl: 7×3 .

Pes Bimba štěkl nejprve dvakrát, to určil desítky.

Potom se na chvíli odmlčel.

Po této krátké pauze štěkl ještě jednou – to určil jednotky. Celkem to tedy bylo dvacet jedna

Nebylo těžké objasnit, jak pes vypočítal uložené příklady.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že pes štěkal tak dlouho, dokud měl jeho cvičitel ruce v bok. Jakmile na něho ukázal, pes zmlkl.
Ohníček č. 1, únor 1984, ročník XXXIV, s. 32

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN JANOTA JIŽ V NEDĚLI NEBYL VE SVĚM DOMKU?

Pan Jonáš ohlásil, že v době, kdy byl na zimní rekreaci v Krkonoších, byl vykraden jeho pražský byt. Ke krádeži muselo dojít v pondělí během dne.

„V neděli ale až do večera hustě sněžilo. Z Krkonoš jsem proto odjel v pondělí k večeru, kdy jsem měl jistotu, že silnice budou sjízdné.“

„Před několika dny jsem ztratil náhradní klíč od svého pražského bytu a domnívám se, že ho našel Janota.“

Zajel jsem ihned v úterý s panem Jonášem do Krkonoš a šli jsme k domku, kde bydlel pan Janota. Nebyl doma, ale po chvíli jsme viděli, jak přichází.

Zdálo se, že pan Janota má dobré alibi. Tvrdil totiž, že do Prahy odjel až v pondělí večer – v době krádeže byl tedy ještě ve svém domku v Krkonoších.

Objevil jsem však důkaz, že pan Janota lže. Do Prahy odjel již v neděli.

PROČ DETEKTIV ŠTIKA NEVĚŘIL PANU BOHDANOVÍ?

Vyšetřoval jsem krádež
v bytě pana Bohdana.

„Tudy lupiči vnikli do pokoje...,
rozbili zámek u dveří...!“

Zeptal jsem se pana Bohdana,
proč říká „vnikli“..., proč se do-
mnívá, že pachatelů bylo několik.

„To je přece samozřejmé..., ukradli mi
ohnivzdornou pokladnu. Sto dvacet
kilogramů neunese jeden člověk.“

„Stála zde..., v rohu. Museli být alespoň
dva.“

Dobře jsem si místnost prohlédl
a pak jsem panu Bohdanovi řekl,
že si vše vymyslel.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si dobře prohlédl místo, kde podle slov pana Bohdana měla stát těžká pokladna. Kdyby tam opravdu byla, zcela jistě by byl na koberci zřetelně vytačen její otisk.

Ohniček č. 14, březen 1984, ročník XXXIV, s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika usoudil, že autorem by mohl být soused, který křičel, že psovi by nedokázal ublížit. To ale mohl říci jen ten, kdo sám dopis napsal. Detektiv Štika se sousedů pouze ptal, zda jim vadí psí štěkání.
Ohníček č. 15, duben 1984, ročník XXXIV, s. 32

KDO BYL AUTOREM VÝHRUŽNÉHO NEPODEPSANÉ- HO DOPISU?

Přišel za mnou pan Hynek a přinesl mi nepodepsaný dopis, který obdržel minulý týden.

Pan Hynek se domníval, že autorem dopisu by mohl být některý z jeho sousedů.

Šel jsem je navštívit. Každému jsem položil jednu otázku: Vadí vám psí štěkot?

První soused odpověděl na moji otázku záporně. Dodal, že má také psa: „A každý si musí přece občas zaštěkat.“

Druhý soused mi řekl, že psí štěkot mu nevadí. Stěžoval si ale na kokrhání kohoutů a kdákání slepic.

Třetí soused na mě začal hned křičet: „Z psího štěkotu mě už brní hlava, ale psovi bych nedokázal ublížit.“

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN MOJMÍR LŽE?

Vyšetřoval jsem krádež v jednom domě na sídlišti. Pachatel se vyšplhal po okapové rouře domu a přes balkon se rozbitým oknem dostal do bytu.

Přihlásilo se několik svědků, kteří v době krádeže viděli v blízkosti domu podezřelého muže. Popis se hodil na pana Mojžíra.

Šel jsem se za ním podívat do bytu, kde žil se svou sestrou, abych se zeptal, kde byl v noci.

Pan Mojžíra se mě snažil přesvědčit, že s krádeží nemá nic společného.

„Podívejte se, mám již týden nohu v sádře. S ní bych přece nemohl šplhat po okapu.“

Nedalo mi to mnoho práce a usvědčil jsem pana Mojžíra ze lži.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml čerstvých otisků bot před dveřmi bytu pana Mojžíra. Marrně se snažil detektiva Štika oklamat tím, že si na zdravotnou nohu navlékl sádrový obvaz.

Ohníček č. 16, duben 1984, ročník XXXIV, s. 32

KDO BYL PACHATELEM KRÁDEŽÍ V ŠATNĚ KINA?

Šel jsem se podívat do kina na nový český film.

Když jsem odkládal svůj kabát v šatně, byl jsem svědkem podivné události.

Mezi kabáty se objevila ruka, která cosi vyťahovala z kapsy jednoho pláště.

Bylo zřejmé, že v šatně je zloděj. Než jsem se však dostal k věšákům, pachatel zmizel.

Pravděpodobně se ukryl v hledišti kina mezi diváky. Nebylo však těžké ho najít.

Když představení skončilo, byl ve skupince lidí, kteří vycházeli jako první z hlediště.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PANÍ VÁVROVÁ LHALA?

V telefonu se ozval ženský hlas: „Přijedte hned... Staré náměstí 10... Vávrová“
A tak jsem jel na udanou adresu.

Na schodech jsem potkal plačící ženu: „Někdo ukradl prádlo ze sušárny..., ještě před hodinou tam bylo.“

Nejdřív jsem šel za paní Vávrovou, kterou jsem našel v křesle. Byla v bezvědomí.

Když se vzpamatovala, řekla mi, že vypila sklenici oranžády, která byla zřejmě otrávená.

„Volala jsem vám, ale než jsem mohla všechno říci, tak jsem omdlela.“

Zdálo se, že se všechno stalo tak, jak paní Vávrová vyprávěla... Ale snadno jsem ji usvědčil ze lži.

ŘEŠENÍ: Paní Vávrová odcizila své sousedce prádlo ze šňůry. Předstírala mdloby, aby měla alibi. Kdyby skutečně při telefonickém rozhovoru omdlela, nebylo by sluchátko zavěšeno. Ohníček č. 19, červen 1984, ročník XXXIV, s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že do telefonní budky vešel pan Erik s prázdnou taškou, když ji však opouštěl, byla plná. Muž, který telefonoval před panem Erikem, zanechal v budce balíček s pašovaným zbožím.

Ohniček č. 20, červen 1984, ročník XXXIV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA USVĚDČIL PANA ERIKA?

Zjistil jsem, že se k nám pašují digitální hodinky. Marně jsme však pátrali, kdo prodává toto nezákonně dovezené zboží.

Měli jsme podezření, že jedním z překupníků je pan Erik. Neměli jsme však žádný důkaz o jeho vině.

Sledoval jsem pana Erika a všiml jsem si, že téměř denně chodí telefonovat z budky na rohu Bílé ulice.

Bylo tomu tak i ve čtvrtek. Chvilku však musel před budkou čekat, protože právě někdo telefonoval.

Svůj telefonický rozhovor pak skončil velmi rychle a vrátil se nejkratší cestou ke svému bydlíšti.

Pochopil jsem, jak pan Erik získává pašované zboží. Svoji vinu doznal.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEHO PŘÍTEL LŽE?

Byl jsem na návštěvě u svého přítele Aleše. Hraje závodně košíkovou a rád se chlubí svými úspěchy.

Ukazoval mi album fotografií ze zápasů svého mužstva.

Na jeden snímek mě zvláště upozornil: „Všimni si,...

...právě střílím rozhodující koš. Dal jsem ho třicet sekund před koncem zápasu za stavu 88:88.“

„Mužstvo mou zásluhou vyhrálo 90:88 a získalo mistrovský titul.“

Když jsem si prohlédl celé album, řekl jsem svému příteli: „Tvé mužstvo vyhrálo, ale vítězný koš vstřelil někdo jiný.“

R E Š E N Í : Detektiv Štika si všiml, že na snímku, který měl dokumentovat vítězný koš jeho přítele, byl již výsledek 90:88. (Aleš však měl v této chvíli míč ještě v rukou.)

Ohníček č. 21, červenec 1984, ročník XXXIV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JARKA LŽE?

Z telefonní ústředny mně přepojili zajímavý hovor. Dětský hlas mi plačtivě oznamoval:

„Jsem Jarka Hanák z Labské 4. Někdo se dobývá do našeho bytu. Už jsou...“

Hlas se odmlčel..., v telefonu bylo ticho. Spěchal jsem na udanou adresu.

Otevřeným oknem jsem spatřil chlapce, který ležel v bezvědomí na zemi.

Když jsem ho vzkřísil, vyprávěl, že do bytu vniklo několik kluků...

„Právě když jsem s vámi hovořil, tak mě omráčili. Vzáli všechny peníze, které jsem dostal od maminky na nákup.“

JAK DETEKTIV ŠTIKA ZJISTIL, KDO ODCIZIL KOLÁČE?

Jednou v létě jsem navštívil pionýrský tábor. Děti mě požádaly, abych jim vyprávěl o své práci.

Byli jsme právě v nejlepší, když příběh udýchaný chlapec.

„Ztratilo se nám z kuchyně deset borůvkových koláčů... Ještě v poledne jsem je přepočítával!“

Pak se obrátil ke mně a řekl: „Vy jste detektiv... tak vypátrejte, kam se ztratily!“

Byl to skutečně neobvyklý „případ“. Svě pátrání jsem začal tím, že jeden táborník za druhým přicházel za mnou do stanu.

Podařilo se mi brzy „pachatele“ objevit a usvědčit.

ŘEŠENÍ: Ve stanu musel každý na detektiva Štika vyplánout jazyk. „Pachatele“ ho měli zbarvený od borůvek.

Ohníček č. 23, srpen 1984, ročník XXXIV, s. 32

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE HO PETR PODVEDL?

Poprosil jsem svého synovce Petra, aby šel místo mě na nádraží. Měl jsem se tam ve čtyři hodiny setkat s jedním svým přítelem.

„Mám na cestu deset minut – určitě tam budu včas.“ – „Počkejte na mě před vchodem. Přijdu asi v půl páté.“

„Spolehni se..., vše zařídím,“ slíbil mi Petr. Věřil jsem, že úkol splní, protože mého přítele dobře znal.

V půl páté jsem přišel k nádraží a Petr mi sdělil: „Tvůj přítel zřejmě nepřišel. Byl jsem zde přesně ve čtyři hodiny.“

Vracel jsem se s Petrem domů. Stále jsem cestou přemýšlel, proč můj přítel nebyl na nádraží.

Když jsme vstoupili do mého bytu, bylo mi vše jasné. „Podvedl jsi mě, Petře! Na nádraží jsi přišel pozdě.“

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN ROBERT LŽE?

Pan Robert byl v podezření, že pytláčí v oboře, která byla nedaleko jeho domku.

Stále se snažil dokazovat, že s nezákonným lovem zvěře nemá nic společného – „Právě odjízdim za svou sestrou do města. Je mi tu samotnému smutno.“

Zaměstnanci lesní správy zjistili, že v době, kdy měl být pan Robert u své sestry ve městě, opět někdo nalíčil drátěná oka.

Šel jsem znovu za panem Robertem do jeho domku. Bylo však zamčeno.

Na zpáteční cestě jsem ho potkal na lesní pěšině. Na moji otázku, kde byl v minulých dnech, odpověděl:

„Když jste byl naposledy u mě, tak jsem vám řekl, že odjízdim k sestře do města. Celý týden jsem tu nebyl.“ Důkaz o tom, že lže, byl v jeho domku.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE K PŘEPADENÍ NEDOŠLO?

Vracel jsem se pozdě v noci domů. Náhle jsem z nedalekého domku zaslechl volání o pomoc.

Když se mi podařilo vniknout dovnitř, našel jsem v koupelně muže v pyžamu.

Vyprávěl mi, že jej přepadli dva neznámí muži. „Omráčili mě, a když jsem se probudil z bezvědomí, zjistil jsem, že jsem v zamčené koupelně.“

Chtěl jsem, aby útočníky podrobně popsal... „Vím jen, že měli tmavé šaty. Ležel jsem již v posteli a právě jsem usínal.“

Přepadený muž také zjistil, že se mu z bytu ztratilo několik cenných předmětů a deset tisíc korun v hotovosti.

Když jsem si vše znovu a důkladně prohlédl, došel jsem k závěru, že k žádnému přepadení nedošlo.

KDO BYL PACHATELEM KRÁDEŽE?

Paní Hradecká mi oznamovala, že viděla, jak z okna domku nedaleko jejího bydliště vyskočil muž. „V ruce měl krabici a vběhl do restaurace U Zelené lípy.“

Zašel jsem do restaurace, kde jsem zastihl pět osob – čtyři muže a jednu ženu.

Dvěma mužům dosvědčil číšník, že jsou v restauraci již nejméně dvě hodiny – žena byla mimo podezření.

Třetí muž tvrdil, že v restauraci je stálým hostem, „Dobře jsem se navečerel a teď si ještě objednáám šálek kávy.“

Čtvrtý muž mě ihned přesvědčoval, že s krádeží v domku nemá nic společného. „Živím se poctivou prací!“

Všiml jsem si také krabice, o které mluvila paní Hradecká. Pachatele krádeže jsem nemusel usvědčovat, usvědčil se sám.

ŘEŠENÍ: Pachatelem byl muž v červeném svetru. Usvědčil se tím, že ačkoliv s ním detektiv Štika vůbec o krádeži nemluvil, tvrdil, že s ní nemá nic společného.

Ohníček č. 3, říjen 1984, ročník XXXV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE SE JEHO PŘÍTEL MÝLÍ?

Procházel jsem se se svým přítelem v jedné rekreační oblasti kolem hezkých dřevěných chat a pestrých zahrádek.

S pýchou mi vyprávěl, že se sám podílel na vzniku toho pěkného místa.

Ukazoval mi také plánek, kde bylo nakresleno, co ještě bude vybudováno v dalších letech.

Když jsme se vraceli domů, můj přítel si vzpomněl, že u jedné z chat odložil svůj fotografický aparát.

„Tady jsem si ho položil... a zřejmě mi ho vzal někdo z té chaty!!!!“

Vysvětlil jsem příteli, že se mýlí, a řekl jsem mu také proč.

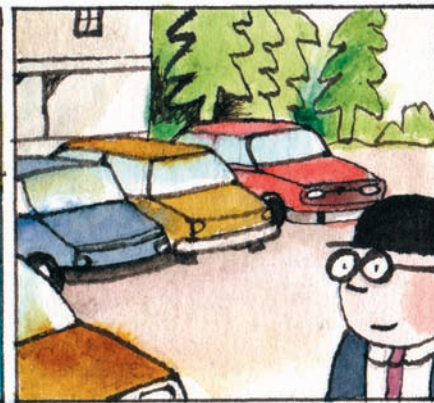
JAK DETEKTIV ŠTIKA DOKÁZAL, ŽE PŘESTUPKU PROTI PRAVIDLŮM SILNIČNÍHO PROVOZU SE DOPUSTIL MUŽ V KLOBOUKU?

Po lesních cestách je jízda autem zakázána. Proto mě také jeden turista upozornil, že právě před chvílí na tomto místě vjel z lesa automobil...

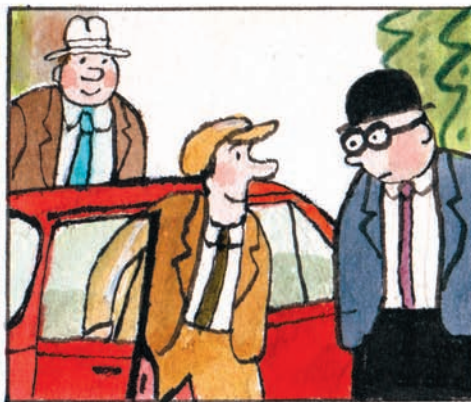
„Byla to červená škodovka a řídil ji dlouhý muž silnější postavy s kloboukem na hlavě.“

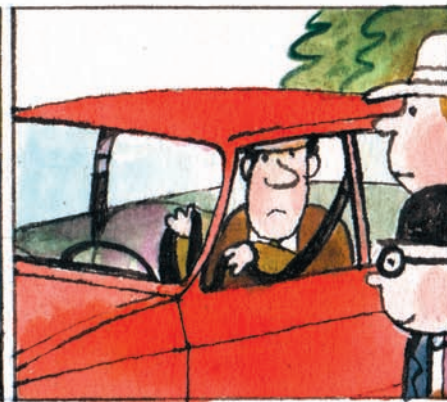
Po několika kilometrech jsem dojel k motorestu, před kterým na parkovišti stála červená škodovka.

Zašel jsem do restaurace, odkud po chvíli odcházeli dva muži. Jeden byl silnější postavy, dlouhý, s bílým kloboukem, druhý byl malý a v ruce měl čepici.

Zeptal jsem se, kterému z nich patří červené auto. Jako majitel se přihlásil muž se sportovní čepicí.

Zavolaal jsem k autu také muže v klobouku a dokázal jsem mu, že to byl on, kdo hrubě porušil zákaz vjezdu do lesa.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si prohlédl obě kola i auta. Snadno poznal, že disky Petrova auta mají čtyři otvory a Karlov jen tři. K záměně rezervních kol nedošlo, protože Karlovi správně patřilo to, co mělo tři otvory v disku.

Ohniček č. 6, listopad 1984, ročník XXXV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA PŘESVĚDČIL PETRA, ŽE SE MÝLÍ?

Dva mí přátelé Karel a Petr mě zavolali k zajímavému sporu. Měli společnou garáž a Petr obvinil Karla, že mu vyměnil rezervní kolo.

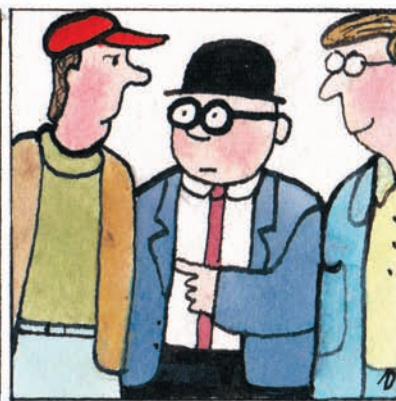
„Měl jsem ho ve výborném stavu. A toto? Vzorek není téměř vidět,“ rozčiloval se Petr.

Požádal jsem Karla, aby mi ukázal své rezervní kolo.

„To je moje kolo,“ křičel Petr a důrazně žádal Karla, aby mu je ihned vrátil.

Prohlédl jsem obě kola i auta a řekl jsem Petrovi, že se mýlí. „Karel ti kolo nevyměnil. Měl by ses mu omluvit za nepravdivé nařčení.“

KOHO DETEK- TIV ŠTIKA OZNAČIL JAKO MOŽNÉHO PACHATELE KRÁDEŽE?

Na jednom zámku v jižních Čechách se konal slavnostní koncert. Mimořádný úspěch mělo vystoupení sólisty, který hrál na trubku.

Po skončení koncertu obecnstvo odešlo, a hudebníci spolu se mnou a správcem si ještě prohlíželi cenné sbírky uchovávané na zámku.

Pak se i oni rozloučili. Doprovodili jsme je až k hlavní bráně.

Za chvíli za mnou přiběhl rozčilený správce. „Ztratil se zlatý svícen. Vím zcela určitě, že před koncertem byl ještě na svém místě. Nikdo do této komnaty nevstoupil!“

Na to jsem řekl správci: „Z obecnstva zde skutečně nikdo nebyl, ale byl tu...“

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika věděl, že v komnatě se zlatým svícnem byli hudebníci. Všiml si také, že při odchodu ze zámku měli všichni své nástroje v pouzdrách – pouze trumpetista nesl v jedné ruce pouzdro a v druhé trubku. Nebylo těžké uhadnout, že do pouzdra mohl schovat odcizený svícen.

Ohniček č. 8, prosinec 1984, ročník XXXV, s. 32

CO ŘEKL PETR DETEKTIVU ŠTIKOVI?

Byl krásný slunečný den a u řeky jsem se setkal se skupinou dětí.

Vyprávěly mi, co zajímavého objevily na nedaleké louce. „Podívejte, to je veliký brouk.“

Měly také připraveno ohniště, ale nikdo z nich neměl zápalky. Slíbil jsem jim, že jim pomohu. „Rozdělám oheň bez zápalek!“

Nechte mě deset minut o samotě... a po svém návratu se pokuste zjistit, jak jsem to dokázal.“

Když se děti vrátily, na břehu řeky již plápolal malý ohýnek. Dlouho ho okukovaly...

...až najednou ke mně příběhl Petr a šeptem mi řekl, že už ví, jak se mi to podařilo.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JANA LHALA?

Pan Boleslav mi s nadšením vyprávěl o své dceři. „Jana je skvělá zpěvačka...!“

„Vidíte..., právě odjíždí na koncert. Měl byste si ji někdy poslechnout.“

„Má slíbeno, že s ní brzy natočí první gramofonovou desku.“

K večeru se Jana vrátila s obrovskou kyticí šeríku. Chlubila se, že květiny dostala od nadšených posluchačů.

Ještě chvíli jsem poslouchal Janino vyprávění, a pak jsem se s oběma rozloučil.

Panu Boleslavovi, který mě vyprovázel, jsem řekl: „Jana vám lhala, ty květinové dary si vymyslela.“

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že když Jana odjížděla, byl šerík před vilkou obsypán květy. Večer, když se loučil s panem Boleslavem, jich však hodně ubylo. Jana si kyticí šeríku natrhala sama, aby se mohla chlubit svým úspěchem.

Ohníček č. 10, leden 1985, ročník XXXV, s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že k domku nevede ani přívod elektrického proudu, ani nebylo vidět telefonní dráty. Také na střeše nebyl komín, který by patřil ke krbu. Krb, telefon i elektrické osvětlení, to vše mělo vzbudit dojem komfortního vybavení domku. Nic z toho však nefungovalo. Ohnivček č. 11, únor 1985, ročník XXXV, s. 32

PROČ DETEK- TIV ŠTIKA NEDOPORUČIL SVÝM PŘÍBUZ- NÝM KOUPI DOMKU?

Moji příbuzní, strýc Ondřej a teta Alžběta, mi ukazovali fotografii domku, který chtěli koupit.

„Je sice na samotě, ale je prý tam elektrika, telefon..., a především překrásné okolí.“

Jel jsem se na domek podívat s tetou. U dveří nás přivítal jeho majitel.

Vše nám ukázal... Tetě se líbil především veliký krb.

Omluvil se však, že v domku nesvítí světlo. – „Došlo k nějaké poruše v elektrárně, ale vše bude brzy v pořádku.“

Když jsme se vrátili domů, řekl jsem strýci, aby domek nekupoval.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, KDO JE PACHATELEM?

V jedné z postranních ulic malého města došlo k přepadení chodce.

Postižený muž mi vše podrobně vyprávěl: „Zde na mě namířil pistoli a v druhé ruce držel tento papír...“

„Jakmile jsem mu dal peníze a hodinky, papír zahodil a utekl.“

Z loupeže jsem podezíral tři muže. Jeden z nich se právě chystal na hory a tvrdil, že s přepadením nemá nic společného.

Druhý mi vyprávěl, že byl celý týden u svého bratra na Moravě. „Právě jsem se od něho vrátil.“

Třetí mě přesvědčoval, že již dva dny leží v posteli. „Mám velikou horečku, vůb-b-b-ec jsem ne-vyšel z d-d-domu.“

JAKOU CHYBU UDĚLAL PAN HORKÝ?

Přišel za mnou pan Horký a požádal mě o pomoc. Tvrdil, že byl okraden.

Přijeli jsme k jeho domku.

Hned mě vedl do jednoho z pokojů. „Stalo se to dopoledne, když jsem byl v práci...“

„Vidíte..., zloděj rozbil okno, vlezl do pokoje a odnesl odtud dva obrazy. Ještě že jsem je měl pojištěné.“

Prohlédl jsem si dobře okno i zvenku a zajímal jsem se také o okolí domku.

„Udělal jste jednu chybu,“ řekl jsem panu Horkému. „K žádné krádeži u vás nedošlo.“

PODLE ČEHO URČIL DETEK- TIV ŠTIKA PACHATELE?

Ve skladišti potravin, které bylo na okraji města, došlo brzy ráno ke krádeži.

V jeho blízkosti jsme našli v blátě čerstvé otisky koňských kopyt. Dovedly nás až k asfaltové silnici...

Přihlásil se také svědek, který tvrdil, že u skladiště viděl bílého koně. „Jezdec však u něho nebyl.“

Asi tři kilometry od skladiště byly stáje jezdeckého klubu. Měli zde také bílého koně.

Na moji otázku, kdo se ráno projížděl na běloušovi, jsem od všech dostal zápornou odpověď.

Znovu jsem si všechny koně prohlédl a bylo mi jasné, kdo byl ráno s běloušem u skladiště.

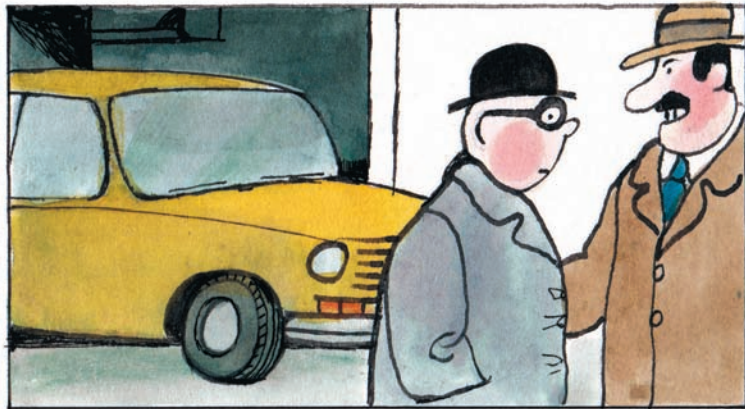
R E Š E N Í: Detektiv Štika si všiml, že bílý kůň má třmeny zavěšeny mimořádně vysoko. Běloušův jezdec musel být proto velmi malý. Takovou postavu měl muž v červeném svetru.

Ohrnětek č. 14, březen 1985, ročník XXXV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEJ CHCE PAN KRÁTKÝ PODVĚST?

Můj přítel mě požádal, abych panu Krátkému na několik dnů půjčil své auto.

Velmi se za něj přimlouval, a tak jsem jeho prosbě vyhověl.

Pan Krátký s autem odjel, ale za dva dny mi telefonoval, že mi auto chce již vrátit.

Když jsme se opět setkali u mé garáže, viděl jsem, že mě pan Krátký chce podvést.

Otevřeně jsem mu řekl: „Máte hodinu na to, abyste napravil svůj podvod.“

Pan Krátký se s autem za hodinu vrátil, ale tentokrát již bylo vše v pořádku.

KDO STŘÍLEL A PODLE ČEHO TO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL?

Pan Svatopluk mi sdělil, že po něm bylo střeleno z pistole. Vzápětí volal pan Matěj, který mi oznámil, že mu někdo prostřelil okno.

Jel jsem nejprve k panu Svatoplukovi, který mi ukazoval, kudy střela vznikla do jeho bytu.

Tvrdil, že pachatelem je pan Matěj, který měl okna svého domku přímo proti němu.

Šel jsem se podívat do bytu pana Matěje, abych se přesvědčil, jak to bylo se střelbou u něho.

Ten velmi energicky prohlásil, že to byl pan Svatopluk, který po něm střelil.

Dobře jsem si prohlédl celý pokoj a zaujala mě zejména velká knihovna.

ŘEŠENÍ: Střelil pan Matěj. Čistil svou pistoli, a protože zanedbal nutná bezpečnostní opatření, došlo k nečekanému výstřelu. Kdyby střelil pan Svatopluk, střela by prolétla nejen oknem, ale poškodila by i nutně i sklo v knihovně pana Matěje.

Ohníček č. 17, květen 1985, ročník XXXV, s. 32

JAK DOŠLO K ZÁMĚNĚ SPISŮ?

Potřeboval jsem ke své práci
jeden starší spis z archivu.

Napsal jsem jeho číslo na kousek papíru,
který jsem položil na svůj psací stůl.

Jednoho ze svých spolupracovníků jsem
požádal, aby mi spis připravil na druhý den
ráno.

Ráno jsem však byl překvapen, když spis,
který jsem držel v ruce, se týkal úplně ji-
ného případu.

Znovu jsem se podíval na číslo spisu,
který jsem obdržel, a pochopil jsem,
jak došlo k záměně.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE MAJITEL CHATY LŽE?

Chtěl jsem si koupit menší chatu, kam bych mohl jezdit na dovolenou.

Odpověděl jsem na inzerát, ve kterém se nabízela k prodeji taková chata, jakou jsem si představoval.

Jel jsem si ji prohlédnout a docela se mi líbila. Nefungovala však elektrika, ačkoliv vypínače byly na několika místech.

„To je maličkost, kterou v několika dnech odstráním,“ tvrdil pan Tomeš.

Chyběly také jedny dveře. Majitel chaty mi vysvětlil, že je právě natírat.

A skutečně, u chaty stály dveře a u nich plechovka s barvou. Poznal jsem však, že pan Tomeš lže. Chatu jsem nekoupil, protože jsem nevěřil v jeho sliby.

ŘEŠENÍ: Pan Tomeš tvrdil, že chybějící dveře bude právě natírat. Detektiv Štika si však všiml, že panty na dveřích jsou jen dva, kdežto na rámu v místnosti jsou tři.
Ohráček č. 19, červen 1985, ročník XXXV, s. 32

PROČ DETEK- TIV ŠTIKA NEVĚŘIL PANU GABRIELOVI, ŽE BYL TŘI DNY U BRATRA?

Tento případ se stal již před mnoha lety. Ale pamatuji se na něj jako dnes.

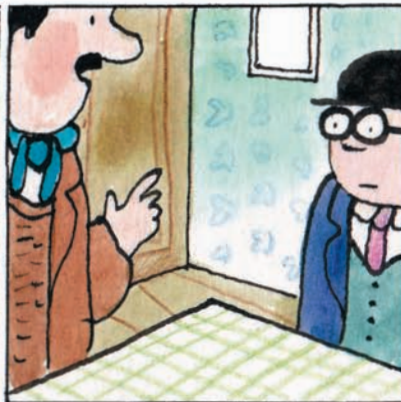
Na jednom úseku státních hranic docházelo již delší dobu k čilé činnosti pašeráků.

Mezi podezřelými byl i pan Gabriel. Když jsem dostal zprávu, že v noci opět došlo k pokusu o to propašovat zboží přes hranice...

...vypravil jsem se ráno za ním. Potkal jsem ho na pěšině, která vedla k jeho domku.

Pan Gabriel mě pozval dále a rozhovořil se o tom, že se právě vrací od svého bratra. „Byl jsem u něho tři dny... Pomáhal jsem mu opravit střechu jeho domku...“

Řekl jsem Gabrielovi, že jeho vyprávění nevěřím, protože...

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEHO PŘÍTEL ZAJÍCE NESTŘELIL?

Dobře pozorovat okolí a všimat si maličkostí patřilo vždy k mým pracovním zásadám. Pomáhalo mi to i při jednání s přáteli.

Jednou jsem na lesní cestě potkal svého přítele Karla, který se vypravil na hon. „Jdu na zajíce...“

Popřál jsem mu hodně zdraví, i když jsem věděl, že Karel žádným lovcem není.

K večeru jsem se s ním znovu setkal na kraji vesnice. S pýchou mi ukazoval svůj úlovek.

Zajíce to byli opravdu pěkní, ale Karlovi jsem řekl: „Od koho jsi je koupil?“

Karel se přiznal, že zajíce skutečně nestřelil. Chtěl však vědět, jak jsem to poznal.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že Karlov pás s náboji byl večer stejně tak plný jako na začátku jeho „lovu“. Bylo zřejmé, že nevystřelil ani jeden náboj.

Ohníček č. 21, červenec 1985, ročník XXXV, s. 32

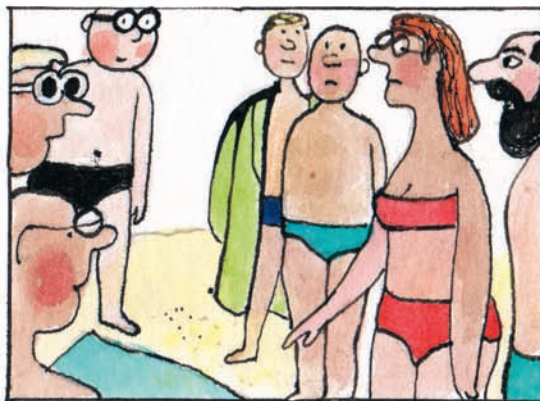
JAK DETEKTIV ŠTIKA ODHALIL PACHATELE?

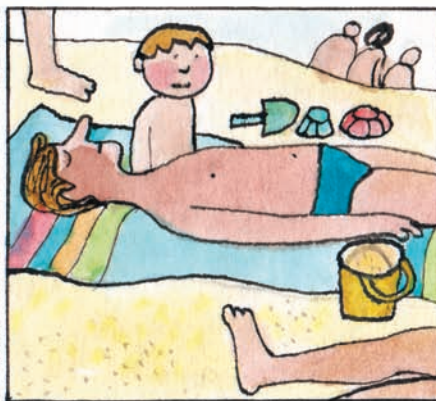
Každý rok dochází v letní sezóně na plovárnách k drobným krádežím. K jedné z nich došlo i v době mé dovolené.

Spokojeně jsem se opaloval na písčné pláži

...když jsem si všiml, že právě nedaleko mne jedné ženě někdo odcizil hodinky.

„Tady ležely..., jen jsem na chvíli odběhla do vody..., a jsou pryč!“

Dobře jsem se rozhlédl kolem sebe a všiml jsem si jedné maličkosti a...

...při odchodu návštěvníků z plovárny se mi podařilo odhalit pachatele krádeže hodinek.

JAK DETEKTIV ŠTIKA ODHALIL PACHATELE KRÁDEŽÍ?

V blízkosti nově budovaného sídliště docházelo již několik týdnů k nočním krádežím.

Domnívali jsme se, že jejich pachatelem by mohl být někdo, kdo se na stavbu přihlásil jako brigádník.

Vyžádal jsem si seznam nově přijatých zaměstnanců a vydal jsem se za nimi na stavenišť. Jeden z nich obsluhoval míchačku.

Druhý, ještě s několika dalšími zedníky, nahazoval omítku uvnitř novostavby.

Třetího jsem pozoroval, jak připravuje větší množství sádry. Jednoho ze tří mužů se mi podařilo usvědčit jako pachatele krádeží.

Byl to ten, který se za zedníka jen vydával, a nikdy předtím na žádné stavbě nepracoval.

ŘEŠENÍ: Pachatelem krádeží v okolí novostaveb byl muž, který připravoval sádku. Skutečný zedník by nikdy nešel do suché sádky, protože pracovní postup je právě opačný. Ohníček č. 23, srpen 1985, ročník XXXV, s. 32

EDIČNÍ POZNÁMKA

I. září 1971 se v časopise Ohníček poprvé představil detektiv Štika. Za inspiraci kriminálních případů s hádankou zpracovaných formou komiksu posloužil pravděpodobně detektiv Ludovic, později Ludo, který se proslavil v časopise Pif. Náměty pro *Otazníky detektiva Štíky* psal Jiří Lapáček (1924–2000), který však nebyl uváděn mezi autory – z pochopitelných důvodů, jeho manželka Marie Lapáčková, byla šéfredaktorkou Ohníčku po celou dobu jeho trvání, a náměty psal spíše pro své potěšení. Sám tehdy pracoval jako náměstek jednoho z ředitelů nakladatelství Albatros, později se stal šéfredaktorem Zlatého máje, kritického měsíčníku věnujícího se dětské literatuře.

Ilustrátorem komiksů byl stálý spolupracovník redakce Ohníčku Jiří Kalousek (1925–1986), nápaditý a originální výtvarník s nezapomenutelným rukopisem, který od roku 1971 též ilustroval seriál *Obrázková kronika českých dějin* v časopise Mateřídouška, později s úpravami souborně vydaný v knize *Obrázky z českých dějin a pověstí* (1980). Pro Jiřího Kalouseka bylo kreslení detektiva Štíky vyloženým potěšením, ale ani on netušil, že neohrabaný detektiv v buřince bude tak oblíbený, že se stane jedním z nejdéle vydávaných komiksů u nás: Jiří Kalousek jej kreslil celých 15 let až do své smrti. Detektiv Štika prošel šestnácti ročníky Ohníčku a celkem vzniklo bezmála 380 příběhů.

První případy byly vytvářeny „ve spolupráci s Hlavním velitelstvím VB, které také věnovalo odměny pro 10 správných luštitelů“. Upřímně řečeno, ani scenárista ani výtvarník se s příslušníky Veřejné bezpečnosti o případech detektiva Štíky nikdy neradili, ale je pravdou, že VB přispívala cenami pro vítěze. V následujícím čísle čtrnáctideníku byla pak vždy zveřejněna správná odpověď i vylosování výherci. Tímto způsobem byl komiks prezentován i ve třech dalších ročnících. Detektiv Štika byl tak oblíbený, že se v čísle 10 ročníku XXII objevil dokonce na obálce. V ročníku XXVI, který vycházel v letech 1975/76, se však detektiv nečekaně odmlčel a připomněl se pouze v prázdninových dvojčíslech – už „nespo-

lupracoval“ s Veřejnou bezpečností, případy nebyly soutěžní a jejich řešení si mohli čtenáři přečíst vzadu v časopise. Hned od následujícího ročníku XXVII se ši-

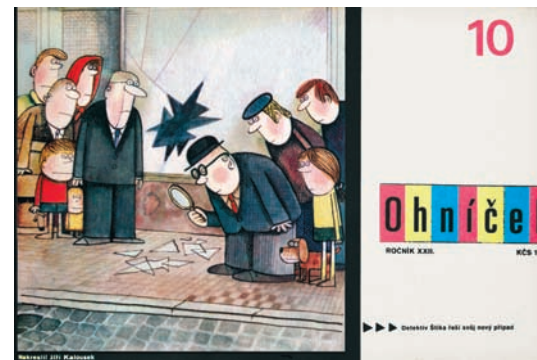
kovný detektiv ovšem vrátil natrvalo – objevoval se v Ohníčku opět pravidelně, černobíle a s řešením prozrazeným vzadu ve stejném čísle.

V ročníku XXVIII (1977/78) se řešení případů uvádělo po straně přímo u komiksu, tak jako je tomu v naší knize. Počínaje jubilejním ročníkem XXX (1979/80) došlo k významné změně – komiks začal být barevný a od té doby až do jeho ukončení vycházel na zadní straně obálky, opět s řešením po straně.

V pozdějších vydáních se některá témata případů opakovala, buď se komiks odehrával ve stejném prostředí (viz cyklistické závody na str. 15 a 79), nebo využíval obdobné pointy, jako je vyvěšené sluchátko v přibězích na str. 58, 93 a 96, anebo vznikl jako barevná varianta k již dříve vydanému černobílému příběhu, např. na stranách 36 a 113.

Naše kniha představuje pouhou třetinu všech vydaných *Otazníků detektiva Štíky*; výběr byl podřízen portfoliu originálů, které jsou dnes k dispozici a které redakci laskavě zapůjčil syn malíře Jakub Kalousek. V textu jsme ponechali dobové reálie, protože pro pamětníky budou úsměvnou a možná nostalgickou připomínkou jejich dětství a pro současné děti zajímavým historickým detailem z dob, kdy žádný zločin nebyl dokonalý a případy řešil slavný detektiv Štika.

Ondřej Müller

Staršíky sít detektiva Liky

Ilustrace Jiří Kalousek
Texty Jiří Kalousek a Jiří Lapáček

Grafická úprava Magda Fišerová
Vydalo nakladatelství Albatros v Praze roku 2012
ve společnosti Albatros Media a. s.
se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4, číslo publikace 16 141
Odpovědný redaktor Ondřej Müller
Technická redaktorka Arnoštka Svobodová
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s., Husova 1881, HB
Dotisk 1. vydání

Pro děti od 5 let

www.albatrosmedia.cz

ALBATROS MEDIA a.s.

